

ጤና ይስጥልኝ፤

በዚህ የዕዝራ ስርጭት

ፕሮቴስታንታዊ ጅሃድ በሚል ርእስ ባለፈው ስርጭት የተጻፈው ሁለተኛ ክፍል ነው። ዲቪዲው በፓስተር ዳዊት ስብከት ላይ የተሰጠ ምላሽ ቢሆንም በነገረ ማርያም ላይ ያተኮረ ነው። ይህ መጣጥፍ በ3 ክፍል የተሠራው ክፍል ሁለት ሆኖ ከመጽሐፍ ቅዱስ አንጻር ማርያም በእርግጥ ማን መሆኗን የሚያመለክት ነው።

ጌታ ቢፈቅድና ብንኖርም በመጨረሻው ደግሞ ተአምረ ማርያም የተሰኘውን መጽሐፍ በጥቂቱ እንቃኛለን።

ፕሮቴስታንታዊ ጅሃድ? ? ?

በሁለተኛው መጣጥፍ የጳውሎስን መልእክት ወደ ፊልጵስጮስ ሰዎች ጥናት በመቀጠል ምዕራፍ ሁለትን እንጀምራለን። አንዳችን ለሌላችን የሚኖረን አመለካከት መቀረጽ ያለበት ለራሴ ወይም ለወገኔ ይጠቅማል ከሚል እርምጃ ሳይሆን ከርስቶስ ያሰበውን ለማሰብና ያደረገውን ለማድረግ ከቆረጠ ልብ ነው።

በክርስቶስ : የቡስ : የነበረ : ልብ : ይሁንግቶሁ ::

በሦስተኛው የእግዚአብሔርን አሳብ / ፈቃድ ስለማገልገል በቤተ ክርስቲያናችን ካስተማርኩት ለጽሑፍ እንደሚሆን አድርጌ አቅርቤዋለሁ። አንዳንድ ሰዎች የራሳቸው ፈቃድ አገልጋዮች ናቸው፤ ሌሎች የሌላው አሳብ አገልጋዮች ናቸው። አንዳንዶች ደግሞ የሰይጣንን አሳብ ያገለግላሉ። የተባረኩት የእግዚአብሔርን አሳብ ያገለግላሉ። የእርሱን አሳብ እንድናገለግል እግዚአብሔር ይርዳን።

የእግዚአብሔርን አሳብ ማገልገል

መልካም ንባብ።

ዕዝራ ስነ ጽሑፍ፡ ዘላለም መንግሥቱ

ጥይቱስታንታዊ ጅሃድ???

ማርያም ኦግዝኦት ናትን? ማርያም ጌጆች ነበሩት ወይስ ክክነበሩትም? ወይስ ኦምካካ ምን ማክት ነው? ማርያም ታማኝነቷን? የሕዝቅኤል የተዘጋው በር ማርያም ናትን? ቢዛዊት ኩኩ ዓክምስ ናትን? ተክምረ ማርያም ምንድን ነው? መቼ ተጻፈ? ማን ጻፈው? ከየት ተገኘ? መቼ ተተረጎመ?

ክፍል ሁከት

ባሕሬው ሰርዋት . . .

ስለተሰራጨው ዲሲዲ በጥቂቱ ከተወሳ በኋላ ነገረ ማርያም በመደዳው ወይም አማካዩ አርቶዶክሳዊ ምዕመን ዘንድ ምን እንደሚመስል ተመለከትን። ቀጥሎም ወደ ጥያቄዎቹ በመግባት፤ ማርያም እግዝእት ናትን? ወላዲታ አምላክ (ወይም የእግዚአብሔር እናት) ናትን? ቢዛዊት ኩኩ እና እመ ብርሃን ናትን? በእውን አርጋለችን? የሚሉትን ጥያቄዎች በጥቂቱ ተመልከተናል። እነዚህን ጥያቄዎች በመቀጠል ማርያም ታማኝነቷን? እና ለዘላለም ድንግል ናትን? የሚሉትን ጥያቄዎች ከቅዱስ ቃሉ አንጻር፤ ማለትም፤ ስለ ማርያም የተጻፉትንና ማርያምም ስለ ራሷ የተናገረችውን ስፍራዎች በመመልከት እንደመድማለን። በክፍል ሦስት ተአምረ ማርያም የተባለውን መጽሐፍ እንዳስሳለን።

ማስተካከያ

ባለፈው በክፍል አንድ ጽሑፍ በገጽ 5 ላይ ከሴቶች ሁሉ የተለየች የሚለው ከሴቶች መካከል የተባረከች በሚለው ይተካ። በጽሑፍ ሂደት ውስጥ ሐረጎችን እየኮበድሁ ስለጥፍ (copy/paste ሳይርግ) የተፈጠረ ስሕተት ነው። ስሕተቱን ያመለከተኝን ወንድም ፋሲል ተኮላን አመሰግናለሁ።

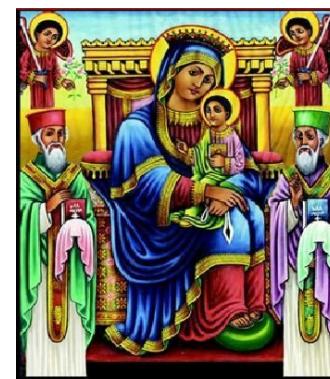
የማርያም አይታ በመጽሐፍ ምክንያት

ባለፈው ባለፈው መጣጥፍ እንደተመለከትነው አማካዩ አርቶዶክሳዊ ምእመን ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ትውውቅ የሌለው ነው። ይህ እውነት ነው። እኔ ከሕጻንነቴ እስከ ወጣትነቴ በኢሉተቤክ ሳድግ፤ ሳስቀድስ፤ ስቆርብ፤ ስጸም፤ ሳከፍል፤ ወዘተ፤ መጽሐፍ ቅዱስ በአማርኛ ሲነገር ስምጅ አላውቅም ነበር። የነፍስ አባታችን ወይም የክርስትና አባቴ የሆኑት መሪጌታ ሲመጡ መጽሐፍ ቅዱስ ይዘው አይመጡም። አሁን ሳስብው ያላቸውም አይመስለኝም። አባቴና የአባቴ ጓደኞች ሲያነብቡ ወይም ሲነጋገሩ እስማ የነበረው ስለ ፍካሬ አይሰሉኝ፤ ውዳሴ ማርያም እና ዘሰኔ ጎልጎታ ነው። ኋላ ፍካሬ አይሰሉኝ ሳነበበው ጥቂት ከራሴዬ መጻሕፍት የተወሰዱና ጥቂት የተነሰሱ ጥቅሶች አሉበት። በአብዛኛው ምእመናን

እጅ የሚገኙትን መጻሕፍት ብንመረምር በሚገባቸው ቋንቋቸው የተጻፈ መጽሐፍ ቅዱስ ያላቸውና ያንን የሚያነብቡ እጅግ ጥቂት ናቸው።

ከዚህ በፊት በሴሚነሪ ስማር ሳለሁ ለአንድ ጥናት ዝግጅት በናሙና እየተወሰዱ ከተጠየቁ አርቶዶክሳውያን ምእመናን ያገኘሁት አንዝ የሚከተለውን ይመስላል። ቁጥሩን በትክክል ባለስታውስም 3/4ኛ እና 1/4ኛ ልዩነት ነበረው። ከ3/4ኛ በላይ መጽሐፍ ቅዱስ የሌላቸው ናቸው። ከእነዚህ ከፊሉ ሌሎች ድርሳናት እና መልክዎችን የሚያነብቡ ሲሆኑ ከፊሉ ምንም የማያነብቡና ቅዱሴን ንባብ (በማያውቁት ቋንቋም ቢሆን) ብቻ የሚሰሙ ናቸው። ከቀሩት ሩብ ያህል ውስጥ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ ኖሮአቸው ግን የማያነብቡ ወይም አንብበው የማያውቁ ሲሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያነብቡ ወይም በሚገባቸው ቋንቋ የሚሰሙ በጣም ጥቂት ሆነው አግኝቼአለሁ። መጽሐፍ ቅዱስን ሰዎች በቋንቋቸው እንዲያነብቡ በማበረታታት ፈንታ ቤተ ክህነት ስታዳፍን ኖራለች። እንዲያውም የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ እንዳይተረጎምና በእንግሊዝ መጽሐፍ ቅዱስ ማነበር አሳታሚነት በ1810ዎቹና 1820ዎቹ የታተመውም ገብቶ እንዳይሰራጭ ግንባር ቀደም ተፋላሚ ቤተ ክህነት መሆኗ ራሱን የቻለ ታሪክ ነውና ለሌላ ጊዜ ይቀመጥ። የአማካዩ ምእመናን ከቃለ እግዚአብሔር ጋር ያላቸው ትውውቅ አሁንም መልኩ የተቀየረ አይመስልም። ቁጥሩ በጥቂቱ ሳይለወጥ አይቀርም ይሆናል።

ባለፉት ሳምንታት ከተለያዩ ምንጮች የማርያምን ስዕሎች ስመለከት ይህን ከታች ያለውን አገኘሁ። በአሜሪካ የምትገኝ አንዲት ቤተ ክርስቲያን ድረ ገጽ ዋና ስዕል ነው።

ይህ ስዕልን ከተለመዱት ስዕል ማርያም አንዱ ነው። ይህ አርቶዶክሳዊ የማርያም አሳሳል ከተለያደው የስዕል ሕግ ያፈነገጠ ነው። እርስዋን ለማግኘትና ለማግኘት ሲባል ሌላው ሁሉ ይመንግዳል። ለምሳሌ ይህ ስዕል በስነ ስዕል አይታ ወይም ከስነ ጥበብ ሊሰራ አንጻር ከታየ ማርያም ወይ ከነገልደድም የምትባል ለጅግ ዝቅግ ናት ወይም ቀሳውስቱ ድንክዬዎች ናቸው። ከጀርባ ቢሆኑ ዋና በመካከል ያለው ስፍራ ርቀት አሳንሏቸዋል ሲባል ይቻላል። ይህ እንዳይባል ደግሞ ከስዕሉ ፊት በኩል ነው ያሉት። በስዕሉ የምትታየው "ማርያም" ቀሳውስቱ ወሳሌበት መጥታ ብትቆም ቀሳውስቱ ከጉልበቷ ትሻ ከፍ ቢሉ ነው አንጂ ከዚያ አይረዝመም። እዚህ የተንጸባረቀው ልዩ የሆነ የማግኘት ሂደት በስዕሉ ብቻ ሳይሆን በነገረ ማርያም አስተምህሮም ላይም የሚታየው ነው። ካቶሊካዊና አርቶዶክሳዊ ነገረ ማርያም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከቶም የማይገኙ ትምህርቶች ተጭነውበት የገዘፈና የከበደ ነው። ማርያም ከፍጥረት ውጪና በላይ የሆነ ስብእናና እግዚአብሔር ተናጽፋ ትገኛለች።

ከስዕሉ ጎን የጻፍሁት ምናልባት ካልተነበበ አሳሳሉ ከተለምደው የስነ ስዕል ሕግ ያፈነገጠና እርስዋን ለማግኘትና ለማግኘት ሲባል ሌላው ሁሉ፤ መላእክቱም ሰዎቹም ሁሉ የመነመኑ መሆናቸውን የሚናገር ነው። ይህ ስዕል በስዕል ሐያሲ ዓይን ቢታይ ማርያም ከጎልደድም የምትባል ግዙፍ ናት ወይም ቀሳውስቱ ድንክዬዎች ናቸው። ቀሳውስቱ ከጀርባ ቢሆኑ ኖሮ የስፍራ ርቀት (በperspective አሳሳል) አሳንሏቸዋል ሊባል ይቻላል። በስዕሉ የምትታየው "ማርያም" ወደ ቀሳውስቱ መጥታ ብትቆም ቀሳውስቱ ከጉልበቷ ጥቂት ቢረዝሙ ነው። ይህ ማግኘት በስዕሉ ብቻ ሳይሆን በአርቶዶክሳዊና ካቶሊካዊ ነገረ ማርያምም የሚንጸባረቅ ሆኖ ማርያም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የማይገኙ ማዕረጎች፤ ሹመቶችና ሥልጣኖች ተጭነውበት እግዚአብሔር እንደተጎናጸፈች ተደርጋ ተቀርጸለች።

በስዕሉ ሃይማኖተኛ ዘንድ ማርያም ልዕል ተፈጥሮን የተጎናጸፈች የሰማይም የምድርም ንግሥት ናት። በንድፈ አሳብ ባትተካም ወይም ተካች ባትባልም በተግባር ግን በሰዎችና በእግዚአብሔር መካከል የገባች ጣዖት ሆናለች። በዮሐ. 14፥6 ጌታ ኢየሱስም፡- እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም አለ። የነገረ

ማርያም ቀንደኛ አስተምህሮ ደግሞ በማርያም በቀር ወደ ወልድ የሚደርስ የለም የሚል ነው።

ማርያም ክርስቶስን እስከተሸፍን ድረስ በመካከል ገባች። የእምነታችንንም ራሱና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን፤ በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንዲገኝ አርሱ ነውርን ንቆ በፊቱም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአልና የተባልነውን ይህን የእምነታችንን ራሱና ፈጻሚ እንዳንመለከት የመጽሐፍ ቅዱስ ሳይሆን የሐሰት አስተማሪዎች የሆኑት ምክንያት አደረጉአት። በመስቀል ታግሦ በአብ ቀኝ የተቀመጠው እርሱ ሆኖ ሳለ ማርያምም አራተኛ ባለ ዙፋን ብቻ ሳይሆን የመማለድ ሥልጣን ያላት ሆና በዙፋኑ ተቀመጠች። ሐሰትን ያስተማሩትን የሐሰት አስተማሪዎች ማለት መናፍቅነት ተስኘ።

ስለ ማርያም በዚህ መጣጥፍ የተጻፈውን የመሰለ ቃል መናገርም መናፍቅ የሚያስኝ ትምህርት ሆነ። ወንጌላዊ እምነት እስኪታይ ድረስ ብልጭ ብሎ በነበረበት ዘመናት (በነ እስጢፋኖስና ደቀ እስጢፋ ወይም በአፄ ዘርዳ ያዕቆብ ዘመነ መንግሥት) ሊያርሙ የተነሡት አንዱ ይህ ስሕተት ነበረ። የማርያም አምልኮ በአጭር እብጠት አብጦ የፈነዳው በዚያን ጊዜ ነው። ወንጌላዊ እምነት ተቆናጥጦ ስር መስደድ በጀመረበት በ20ኛው መቶ መጀመሪያ እና መስፋት በጀመረበት በ20ኛው መቶ አጋማሽ የወንጌላውያን አማኞች ስም ጸረ ማርያም ነበረ። መጤ ሃይማኖትም ተባለ። ያልመጣ፤ በአገር ውስጥ የበቀለ የክርስትና ሃይማኖት ያለ ይመስል። ጆሴፍ ጌበልስ የተባለ የጀርመን ናዚ ፓርቲ (የሂትለር) የፕሮፓጋንዳ ድርጅት ኃላፊ የነበረ ሰው፤ *If you tell a lie big enough and keep repeating it, people will eventually come to believe it.* ብሎ ነበር። ውሸት ብዙ ጊዜ ተደጋግሞ ሲነገር ሲነገር እውነት ቢመስልም እውነት ግን አይሆንም። ውሸትን ደጋግመው የሰሙ የዋሆች ውሸቱን እውነት አድርገው ቢቀበሉት ግን አያስገርምም። ይህ በታሪክ ውስጥ ተደጋግሞ ታይቶአል። እውን ጸረ ማርያም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ ማርያም የተጻፈውን የሚያስተምር እና በኋላ የተፈጠረውን የማያስተምር ነው ወይስ ያልተጻፈውን ፈጥሮና የተፈጠረውን አብዝቶ ከተጻፈው ጋር ቀይሞ የሚያስተምር? ለዚህ ጥያቄ ተገቢ መልስ መስጠት የጸረ ማርያምን ማንነት መግለጥ ነው።

የኢአተቤክ የምታስተምራት ማርያም ክርስቶስን የምትሸፍን ብቻ ሳትሆን ማንም ወደ እርሱ ያለ እርሷ ሊመጣ እንዳይችል አማላጅ ወይም መካከለኛ የተደረገች ናት። ይህ አሳብ ካለፈው መጣጥፍ ከተረፉት ጥያቄዎች ወደ አንዱ ይመራናል። እውን ማርያም ታማልዳለችን?

ማርያም ታማልዳለችን?

አንድ አርቶዶክሳዊ መጽሐፍ፡ “በአማላጅነቷ ለሚያምን በቃል ኪዳኗም ለሚማፀን ፍጥረት ሁሉ ለኃጢአት መደምሰሻ፤ ለመንግሥተ ሰማያት መውረሻ ድልድይ ሆና የተፈጠረች በልዩ የተመረጠች ፍጥረት ናት” ይላል።¹ ኃጢአት የሚደመሰስበት የክርስቶስ ደም ሳይሆን አማላጅነቷ፤ መንግሥተ ሰማያት የሚወረሰውም በኪዳኗ ሆነ።

ማማለድ ወይም መማለድ ማለት ስለ ሌላው ሆኖ፤ የሌላውን ጉዳይ ይዞ መፍትሔ፤ ብያኔ፤ ለማግኘት የሚደረግ ተተኪ መሆን ነው። ምልጃ የጸሎት ዓይነት ሆኖ ስለሌላው መጸለይ ነው። ማንም ሰው ስለ ሌላ ሰው

በጸልይ ይህ ምልጃ ይባላል። በአዲስ ኪዳን ምልጃ የሚለው ቃል አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ቋንቋ በሦስት የተለያዩ ቃላት ተገልጦአል። እነዚህም፡

ὁμοῖος፤ ἑντεῦξείας፤ እና ἰσότηριος ናቸው፤ (ፊል. 4፥6፤ 1ጢሞ. 2፥1-2፤ እና ዕብ. 5፥7። መካከለኛ የሚለውን ቃል ከታች ለብቻ እንመለከተዋለን። እነዚህ ምልጃን የሚገልጡ ቃላት በተገለጡባቸው ቦታዎች የሞተ ሰው በሕይወት ላሉ የሚጸልዩ ሳይሆን ሕያዋን ስለ ሌሎች ያቀረቡት ልመና ነው። የኢየሱስ እናት በገሊላ ቃና ሠርግ ዕለት ለጌታ የወይን ጣጅም ባለቀ ጊዜ የኢየሱስ እናት፤ የወይን ጣጅ እኮ የላቸውም አለችው ባለችው ጊዜ የሆነውን ምልጃ ልንለው እንችላለን። ማንነቱንና እርሱሊያደርግ የሚችለውን አውቃ ችግሩን ወደ እርሱ አቅርባለችና ይህ መማለድ ነው። ከሞት በኋላ ግን ልታማልድ አትችልም። ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል የተባለች አንድ ብቻ ነው፤ ዕብ. 7፥25። እርሱም ክርስቶስ ነው። ከሞት ተነሥቶአልና!

ከክርስቶስ ሌላ በትንሣኤ አካል የተነሣ ሰው አልኖረም። ሁላችንም ግን ለፍርድ ወይም ለሽልማት በትንሣኤ ቀን እንነሳለን። ማርያም ከሙታን እንደተነሣች የሚነገረው ኋላ የተፈጠረተ ተረት ነው። በካቶሊክ አስተምህሮ የምድር ኑሮዋ ዘመን ሲፈጸም ሳትሞት እንደ ሔኖክ ወደ ሰማይ ማረጓ ነው የተጻፈው። ይህን ትምህርት ደንግገው ያቆሙትም የዛሬ 60 ዓመት ገደማ በ1950 ነው። ይህ በቀኖናቸው ከዚያ በፊት ያልኖረ ታሪክ ነው። መቶ ዓመት እንኳ ያልፈፈው አዲስ አስተምህሮ ነው። በኢአተቤክ ደግሞ በ64 ዓመቷ ሞታ ተቀብራ በ3ኛው ቀን ተነሥታ ማረጓ ተጽፎአል። በአርቶዶክስም መሞቷ ሳይካድ ሞቷ ከተጻፈ አይቀር ከሙታን ተነሥታ ማረግ ኖረባት። ያውም በ3ኛ ቀን!

ሕይወቷ በአጭሩ 3 ዓመት በወላጆቿ ቤት፤ 12 ዓመት በቤተ መቅደስ ኖረች። የሴፍ እጮቿ ወይም ባል ሳይሆን ጠባቂና ሞግዚት የሆነ ሽማግሌ ሰው ነው፤ በእርሱ ዘንድ የቆየችውም 9 ወር ብቻ ነው። ኢየሱስን በ12 ዓመቷ ከወለደች በኋላ በ64 ዓመቷ እስከሞተች ድረስ ከኢየሱስ እና ከዮሐንስ ጋር ኖራ ሞተች። ሐዋርያት ሊቀብሯት ሬሳዋን ተሸክመው ሲሄዱ አይሁድ ደግሞ ሬሳዋን ሊያቃጥሉ (ሬሳ ማቃጠል የአይሁድ ልማድ አይደለም) አሳድደው ሲደርሱባቸው ሬሳዋን ጥለውት ሄዱ። ሬሳዋንና የሐንስን አንድ መልአክ ነጥቆ ወደ ገነት ወሰዳቸው። በ15ኛው ቀን ሬሳዋን አግኝተው ቀበሯት፤ ከዚያም በተቀበረች በ3ኛው ቀን ከሙታን ተነሥታ ወደ ሰማይ ዐረገች። ስታርግ ሐዋርያው ቶማስ ከሐገረ ስብከቱ ወደ ኢየሩሳሌም በደመና ተጭኖ እየበረረ ሲመጣ በደመና ተገናኙና ማረጓንም ኋላ ያበሰራቸው እርሱ ሆነ።

እውን እነዚህ ታሪኮች መቼ ተጻፉ ብለን ብንጠይቅ ከ4ኛው እስከ አስራ አምስተኛው ምዕተ ዓመት እና ከዚያም በኋላ በየጊዜው እየተጨመረባቸውና እየተስፋፉ የተደረሱ የፈጠራ መጻሕፍት ናቸው። ዋና ግባቸውም አምልኮን ከእግዚአብሔር መቀነስና ፍጡርን ማስመለከ ነው። ይህ ደግሞ በተራው የነፍሳችን ቤዛ ከሆነውና በእርሱ ካልሆነ በቀር ወደ አብ ሊደርስ ማንም ከማይችልበት ጌታ ሰዎችን ማራቅና በእርሱና በሰዎች መካከል እነርሱ እንደሚሉት መሰላል ሳይሆን ግድግዳ መፍጠር ነው። እንደሚታወቀው በሁለት ነጥቦች መካከል ያለው አጭሩ መስመር ቀጥተኛው መስመር ነው። ሌላ ነጥብ በየትኛውም አቅጣጫ፤ በመካከልም ይሁን በጎን ከተፈጠረ መስመሩ ይርቃል እንጂ አይቀርብም። በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ያለው መካከለኛ ሰው የሆነው ክርስቶስ ብቻ ነው።

በወንጌላትም ሆነ በአዲስ ኪዳን በጠቅላላው የማርያምንም ሆነ የሌሎችን ፍጡራን፤ የመላእክትም ሆኑ የማናቸውንም ሰዎች መካከለኛነት አናገኝም። መካከለኛ የምንለውን ቃል በተለምዶ አማላጅ ልንለው

¹ ፍሬ ሕይወት፤ ገጽ 194።

እንችላለን። መካከለኛ (μεσοίτου፥ μεσοίτη፥ μεσοίτης) የሚለው የአዲስ ኪዳን ቃል 6ጊዜ የተጻፈ ሲሆን ቃሉን በዐውዱ ለማየት ገላ. 3፥19-20፤ 1ጢሞ. 2፥5፤ ዕብ. 8፥6፤ 9፥15፤ 12፥24ን ከዙሪያው ጥቅሶች ጋር ማጥናት ተገቢ ነው። ቃሉ መካከለኛ፥ በሁለት መካከል የሚሆን፥ አስታራቂ፥ አማላጅ ማለት ሆኖ በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ ቃሉን በስፍራው ስናየው ስለማንም ሳይሆን ስለ ክርስቶስ የሚናገር ነው። መካከለኛው እርሱ ብቻ ነው። በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ያለው መካከለኛ አንድ ነው፤ እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ ነው። ኃጢአተኛ ሰው ደግሞ ወደ ክርስቶስ በቀጥታ መምጣት ይችላል። የጌታ ጥሪ፥ እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፥ ወደ እኔ ኑ፥ እኔም አሳርፋችኋለሁ ነው፤ ማቴ. 11፥28። ወደ እርሱ በቀጥታ መቅረብ እንችላለን። በሰውና በእግዚአብሔር መካከል አንድ መካከለኛ እንዳለ ተጽፎ በሰውና በመካከለኛው መካከል ደግሞ ሌላ ተለጣፊ መካከለኛ ቢያስፈልግ ኖሮ በእውን አይጻፍም ነበረን?

የአዲሱ ኪዳን ዓላማ የሰዎች መዳን በመሆኑ ሁሉ ተነግሮ ይህኛው ከብዙ መቶ ዓመታት በኋላ ሊገለጥ ተብሎ ተመዝዞ ተደብቆ ቢቀር የጌታ የመምጣቱ፥ ሥጋ የመልበሱ፥ በመስቀል ላይ ኃጢአታችንን በሥጋው ተሸክሞ፥ የነጻነትን ደሙን አፍሰሱ፥ ተፈጸመ ብሎ የማዳኑን ገድል መፈጸሙና መሞቱ ያላለቀ ታሪክ ሊሆን ነው። ይህ ማለት ክርስቶስ ሰውን ሊያድን ወደ ምድር መጥቶ፥ የክርስቶስ የመጨረሻው ሥራ ተጠናቅቆ አልቆ፥ በእርሱና በኃጢአተኞች መካከል ትልቅ ገደል ይኖርና ይህኛው ገደል በማርያም ብቻ እንደሚገጠም ተወስኖ፥ ነገር ግን ድልድይዎ ማርያም መሆኗ ከብዙ መቶ ዓመታት በኋላ ተገለጠ እንደማለት ነው። ይህ የማርያም ተጨማሪ መካከለኝነት እውነት ቢሆን ኖሮ በአዲስ ኪዳን ገጾች በተጻፈ ነበረ። በግልጽ የተጻፈው ግን ከጌታ በቀር እርሷም ሆነች ሌላ መካከለኛ አማላጅ ከቶም አለመኖሩ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ፥ 'የለም' ባለው ላይ ለምን፥ 'አለ' ይባላል። ምስክሩና ዳኛው በእጃችን ያለው ቃሉ ነው። አርቶዶክሶች ሌላ መጽሐፍ አምጥተው፥ 'ይኸው እዚህኛው ገድል ወይም ድርሳን ወይም መልክ ላይ እንዲህ ተጽፎአልና ታማልዳለች' ቢሉ እንኳ አዲስ ኪዳን የምንለው የ27 መጻሕፍት ስብስብ ይህን አይልምና ተቃርኖ ሊፈጠር ነው። ከተፈጠረ ደግሞ ከሁለት አንዱ ነው ትክክል እንጂ ሁለቱም ትክክል ሊሆኑ አይችሉም። የኋለኛው ትክክል ከሆነ የፊተኛው ሊሻር ያስፈልገዋል። የፊተኛው የማይሻር ከሆነ ደግሞ ከዚያ በኋላ የሚመጣው ተቃራኒ ትምህርት ሁሉ ስሕተት መሆኑን መቀበል አለብን።

የክርስቶስ መካከለኝነት በሌላ የሚተካ ወይም የሚለወጥ አይደለም። ወደ መካከለኛው ለመቅረብ ደግሞ ሌላ መካከለኛ አያስፈልግም። ከሆነ በዚህኛው መካከለኛና በእኛ መካከል ሌላ መካከለኛ ሊያስፈልግ እንደገና ይችላል ይሆናል። ሰንሰለቱ እየተቀጠለበት፥ መስመሩም እየረዘመ፥ በእኛና ልንቀርብበት በተፈለገው መካከል ያለው ርቀት እየበዛ ሊሄድ ነው። ይህ ዋስትና የሌለው እርግጠኛ የማንሆንበት የመቅረቢያ መንገድ ሲሆን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋው በኩል መርቆ የከፈተልን መንገድ ግን ቀጥተኛና ያለማንም ወደ እርሱ የምንቀርብበትና የምንገባበት ነው።

ምልጃ ለሌሎች የሚደረግ ጸሎት ወይም ልመና ሆኖ ይህ በእርግጥ በብዙ ቦታዎች ተጽፎአል። የሚያደርጉትም ሕያዋን ሰዎች እንጂ ሙታን አይደሉም። ከላይ እንደተመለከትነው ማርያም በሕይወት ሳለች ይህን ልመና አንድ ጊዜ አድርጋ ነበር። በዮሐ. 2 ስለ ወይን ጠጅ ማለቅ ለጌታ በነገረች ጊዜ። እንዲያም ሆኖ የሚላቸውን እንዲያደርጉ ነገረች። ዛሬም ማርያምን የሚወዱና ሊሰሙ የሚፈልጉ ይህን ትእዛዝ ቢያደምጡ ምንኛ ድንቅ ነበር! በአዲሱም በአሮጌውም ኪዳን በሰውና በእግዚአብሔር

መካከል ያለው መካከለኛው አንድ ክርስቶስ ብቻ ነው። በአሮጌው ኪዳን ዘመናት ወደ ፊት የሚሆነውን ተስፋ አድርጎ በመጠበቅ፤ ከመስቀሉ ወዲህ ደግሞ የተፈጸመውን የማዳኑን ተወላጣዊ ሞት በመቀበል ብቻ ነው መዳንን የምንቀበለው።

ጌታ እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፥ ወደ እኔ ኑ፥ እኔም አሳርፋችኋለሁ ወይም ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ ወይም ሕፃናት ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተወላቸው አትከልክሉቸውም ያለው በቀጥታ ወደ እርሱ እንድንመጣ መጋበዙ እንጂ በሌላ በኩል እንድንሄድ አይደለም። እንግዲህ በሰውና በጌታ መካከል የሚገባ ምንም እና ማንም ወደ እርሱ እንዳንሄድ፥ ወደ እርሱ እንዳንደርስ የሚያግድ አጋጅና ግድግዳ እንጂ አቅራቢና አጋፋሪ አይደለም። በተከፈተ በር ላይ መቆም እኮ በሩን መዝጋት ነው! ስለዚህ ወደ ክርስቶስ የምንቀርብበት መንገድ ክፍት ነውና ማርያም አማላጅ አይደለችም። እግዚአብሔር በክርስቶስ ወደ እርሱ የምንገባበትን በር አዘጋጅቶልናል። በሩም ክርስቶስ ራሱ ነው፤ ዮሐ. 10፥1-9። በበሩ ላይ ማንም አይቁም!

ጸሎትና ልመና፥ ውዳሴና ምስጋና ደግሞ በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ከእግዚአብሔር በቀር ለማንም እንዲቀርብ አልተነገረም። ሲደረግም በስሕተትና በአምልኮተ ጣዖት ካልሆነ በቀር አይታይም። ሌላን እንደ ጌታ (እግዚእ ወይም እግዝእት) አድርጎ ይህን መፈጸም በቀጥታ ከቃሉ ጋር የተጻረረ ነገር ማድረግ እኮ ነው። ይህ ከዐሠርቱ ትእዛዛትም ሁለተኛውን መጣስ ነው። ጸሎት የአምላክ ብቻ ነውና ከእግዚአብሔር በቀር ለማንም መቅረብ ከቶም የለበትም።

ከዘክርያስ የገጠመ ጥያቄ

በክፍል አንድ የጠቀስኩት ሰባኪ መ/ር ምህረተአብ አሰፋ በሁለተኛው ዲቪዲው ስለ ማርያም ልዕልና በሰፊው ሲያትት ቃሉን እንደፈለገ፥ ዐውዱን እየተወ፥ ዋናውን አሳብ እየዘለለ ሲሰብክ ተመለከትኩት። አንዱ ነጥብ ስለ ኢየሱስ ወንድሞች ወይም የማርያም ልጆች ስለተጻፈው ነው። በአርቶዶክሳዊና ካቶሊካዊም ሃይማኖት ማርያም ኢየሱስን ከወለደችም በኋላ ድንግል ሆና የኖረች ናት። ከመውለዷ በፊት ብቻ ሳይሆን ስትወልድም፥ ከወሊድ በኋላም ድንግል ሆና ኖራለች። ስትወልድ አወላለጷ በተአምር ስለነበረ ኢየሱስ የማርያምን የማኅጸን አፍ ሳይነካ ነው የወጣው! እንዲህ ከሆነ ደግሞ ኢየሱስ ሲወለድ መጠኑ ምን ያህል እንደነበረ መገመት እንኳ አዳጋች ነው። ዮሴፍ ከላይ እንደተጠቀሰው ጠባቂ እንጂ እጮኛ አይደለም ተባለ። ወንጌሉ ማርያምና ዮሴፍ እጮኞች መሆናቸውን፥ ዮሴፍ እንደወሰዳት፥ የበኩር ልጅዋን አስከትወልድ ድረስ እንዳላወቃት ሲናገር ቃሉን እንደ ቃሉ መውሰድ አለብን እንጂ ኋላ በተፈጠሩ ተረቶች መለወጥ ተገቢ ነው? አይደለም።

የኢየሱስ ወንድሞች የተባሉት በእውን ወንድሞቹ ካልሆኑ እነማን ናቸው? ማርያም ድንግል ሆና ለዘላለም እንደምትኖር የሚያስተምሩ ሰዎችን ብንጠይቅ ደቀ መዛሙርቱና ሐቀርያቱ ወይም ዘመዶቹና ሌላም እንደሆኑ ይነግሩናል። በካቶሊክ ትውፊት እነዚህ ወንድሞች የአንትና አክስት ልጆች ሲሆኑ በአርቶዶክስ ደግሞ የዮሴፍ የቀድሞ ልጆች ናቸው። ለእንዲህ ያለው የቅርብ ዝምድና (የአንትና አክስት ልጅ ወይም የአንትና ወንድም ልጅ በአዲስ ኪዳን ἀνεψιὸς (አኔፕሲዮስ) የሚል ቃል እያለ ἄδελφός (አዴልፎስ) እና ἄδελφή (አዴልፌ) የሚል ቃል መጠቀማቸው የማንነት ገላጭ ነው። እርግጥም መጽሐፍ ቅዱስ

ወንድሞች የሚለውን ቃል በሰፊው የሥጋ ላልሆኑ ሥጋዊ ዝምድናዎች እና መንፈሳዊ ወንድሞችም ይገለገልበታል። ለምሳሌ፡ ዘጸ. 2፡11፤ አሞ. 1፡9፤ ሐዋ. 1፡15፤ 3፡22፤ 17፡14፤ 18፡18፤ 1ቆሮ. 16፡12። እነዚህ የሥጋ ወንድሞች አይደሉም ግን ወንድሞች ተሰኝተዋል። በወንጌላት ውስጥ የምናገኘው የኢየሱስ ወንድሞች አገላለጥ ከእነዚህ የተለየ መሆናቸውን በግልጽ ያሳያል። ግን የኛዎቹና የዘመናችን ሰዎች ዘመዶቹ እንደሆኑ የሚነግሩን እነዚያ ያኔና እዚያ የነበሩት፤ የሚያውቋቸው ሰዎች ዘመዶቹ መሆናቸው ጠፋቸውና ወንድሞቹና እንቶቹ ብለው በስም እየጠቀሱ፤ ወላጆቻቸውንም በስም እየጠቀሱ ለምን ተናገሩ? ለምን?

ባለፈው ስለ ማርያም ማርያም ራሷ የምትናገረው ሌላው ስለ እርሷ ከሚናገረው ይበልጥ ተአማኒ እንደሚሆን ተመልክተን ነበር። እነዚህም ወንድሞቹ ስለተባሉቱ እኛ የመሰለንን እና የምንገምተውን ከምንናገር ያዩአቸውና የሰሙአቸው፤ አብረዋቸው የኖሩና በስም ያወቁአቸው የሚሉትን መቀበል አይቀልለንም? ማን ያርዳ? የቀበረ፤ ማን ይናገር? የነበረ ማለት እኮ ይህ ነው። በግምት የሴፍ ቀድሞ ሚስት ሳትኖረው አትቀርም፤ ወይም እንዳለችው አድርገን እንጻፍ ተብሎ መቼ እንደተፈጠረ እንኳ ማስረጃ የማይቀርብለትን ትውፊት ትምህርት አድርጎ ማስተማር ስሕተት ነው። በተለይም ትምህርቱ ከደኅንነት ጋር የሚቃረን ሲሆን የሐሰት ትምህርት ነው።

ስለዘላለማዊ ድንግልናዋ (ዘላለማዊ ድንግልና ሲሉ ከመውለዷ በፊት ስትወልድ እና ከወለደች በኋላ ነው) በጣሙን ተደጋግመው ከሚጠቀሱት ጥቅሶች ሁለቱን እንመልከት።

የመጀመሪያው መኳ. 4፡12 ያለው ሳጎቴ መሸራ የተቆለፈ ገነት፤ የተዘጋ ምንጭ የታተመ ፈሳሽ ናት የሚል ቃል ነው። ጥቅስ ከዕውዱ ተገንጥሎ መውጣት የለበትም። መኳልየ መኳልይ ሰሎሞን ከጻፋቸው ከሺህ የሚበልጡ መዝሙሮች አንዱ ነው። የፍቅርን ምንነት ለመግለጥ አካላዊ ውበትንና ወሲባዊ ቋንቋን በሰፊው ስለሚጠቀም እንደ ቅዱስ መጽሐፍ እንኳ መወሰዱ ከብሉይ ኪዳን ቀኖና ጀምሮ የሚከብዳቸው በታሪክ ውስጥ አልጠፉም። ከብድቱን ለማቅለልም መጽሐፉን መንፈሳዊ ብቻ በማድረግ የእግዚአብሔርና የእስራኤል ፍቅር ወይም የክርስቶስና የቤተ ክርስቲያን ፍቅር መገለጫ አድርገን የሚያስተምሩ ብዙ ናቸው። እነሆ፤ አሁን ደግሞ ማርያም ሆና ቀርባለች።

መዝሙሩ ግን የሰሎሞንና የሱላማጢስ ፍቅር የተገለጠበት ቅኔ ነው እንጂ ስለማርያም ከቶም የሚናገር አለመሆኑን እንይ። በመጽሐፍ ቅዱስ አፈታት ደንብ አንድ ምንባብ ግልጽ ከሆነና ስሜት የሚሰጥ ከሆነ ሌላ ስሜት ልንፈልግለት አይገባም። ምሳሌ ካልሆነም ምሳሌ አድርገንና ግልጹን አወሳስበን ምስጢር አድርገን የምስጢሩ መፍትሔ ልንፈልግለት የተገባ አይደለም። ምክንያቱም፤ ቀድሞውኑም ምስጢር አልነበረም!

በሰሎሞን ዘመን ከተጻፈ ከክርስቶስ ልደትና ከወንጌሉ ታሪክ 900 ዓመታት በላይ ቀድሞ የተጻፈ ነው። መኳልየ የሆነና እየሆነ ያለ ነገርን እየገለጠ እንጂ የተጻፈው እንደ ትንቢት አለመሆኑ ግልጽ ነው። ይህች ገነት ተቆልፋ፤ ተዘግታ፤ ታትማ የቀረች አለመሆኗን ደግሞ መኳልየን ስናነብ በእንረዳለን። ራሷም ወዳጇን፤ በዚያው ምዕራፍ ቁጥር 16፤ የሰሜን ነፋስ ሆይ፤ ተነሥ፤ የደቡብም ነፋስ ና በገነቱ ላይ ንፈስ፤ ሽቱውም ይፍሰስ ውዴ ወደ ገነቱ ይግባ፤ መልካሙንም ፍሬ ይብላ ብላ የለም? በ6፡2 ደግሞ፤ ውዴ በገነቱ መንጋውን ያስማራ ዘንድ አበባውንም ይሰበስብ ዘንድ ወደ ሽቱ መደብ ወደ ገነቱ ወረደ የሚል እናነብባለን። ወዳጇ ወደ ገነቱ ገብቷል። የተቆለፈ ገነት ለሁሉ የተከፈቱ ያለመሆን ምሳሌ እንጂ ለአንዱ የታሸጉ መሆን አይደለም። ይህች ሴት በውዲ ፍቅር

ስትነደፍ ትታያለች፤ ወዳጇን ቀምሳለችና ጣፋጭ እንደሆነ ትመሰክራለች። ይህ ወዳጇ ወዳጇ ብቻ ሳይሆን ባልንጀራዋም ነው (5፡16)። ማርያም ከሆነች ይህ ወዳጅና ባልንጀራ ማን ነው? እግዚአብሔር ሊሰኝ ይሆን? ይህ ማርያምን ያለቅጥ ከፍ ማድረግ ነው ወይስ እግዚአብሔርን ዝቅ ማድረግ ነው?

ይህች ወዳጇ 'ውዴ' እያለ የሚጠራት ሴት ማርያም ከሆነች እርሷ 'ወዳጇ' እያለች የምትጠራው ሰው ማን ሊሆን ነው? ሌላ ማንም እንዳይሆን ሰሎሞን ተብሎ በግልጽ ተጽፎአል። ለሰሎሞንም ሌላ ትርጉም እንፈልግለት ብንል ደግሞ የማንወጣው የተሳሳተ አፈታት ውስጥ እንገባለን።

ሌላው ጥቅስ ማርያም የሕዝቅኤል የተዘጋው በር መሆኗ ነው። ቃሉ በሕዝ. 44፡2 የተጻፈው ነው። እንዲህ ይላል፤ እግዚአብሔርም፡- ይህ በር ተዘግቶ ይኖራል እንጂ አይከፈትም፤ ሰውም አይገባበትም የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ገብቶበታልና ተዘግቶ ይኖራል። ይህ ሕዝቅኤል በራእዩ ያየው ቤተ መቅደስ ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንድ ጥቅስ ነቅሎ ወይም ፈንቅሎ በማውጣት ግዙፍ አስተምህሮ መገንባት አይቻልም። በውዳሴ ማርያም ጸሎተ ረቡዕም ቁ. 7-8 ይኸው እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል፤ "ነቢዩ ሕዝቅኤል ስለ እርሷ መስከረ ድንቅ በሆነ ታላቅ ቁልፍ የተዘጋች ደጃ ምሥራቅ አየሁ አለ። ከኃያላን ጌታ በቀር ወደ እርሷ ገብቶ የወጣ የለም። ቅድስት ሆይ ለምኝልን። ኖላትም ደጅም መድኃኒታችንን የወለደች ድንግል ናት፤ እርሱን ከወለደች በኋላ እንደቀድሞው በድንግልና ኖራለችና።"2 ለማግኘት ነው 'ድንቅ በሆነ ታላቅ ቁልፍ' የተሰኘው እንጂ በሕዝቅኤል ውስጥ ይህ ሐረግ የለም።

በ2ኛው ዲቪዲ መግቢያ ቃሉ ከመውለዷ በፊት ድንግል፤ ስትወልድ ድንግል፤ ከወሊድ በኋላም ድንግል መሆኗን ቃሉ በግልጽ ያረጋግጣል የሚለው የመ/ር ምህረተአብ አሰፋ ማስረጃ ኢሳ. 7፡14 ነው። ይህ ግልጽ ቃል ነው ድንግል መጸነሷንና ጌታ ያለውንድ ፈቃድ መወለዱን እንጂ ከዚያ በኋላ ማርያም ለዘላለም ድንግል መሆኗን አይናገርም። ከወለደች በኋላ ድንግል መሆኗን ደግሞ መምህሩ የጠቀሰው ሕዝ. 44፡17 ነው። ይህን ሲጠቅስ፤ "አዎ ከወለደች በኋላ ድንግል ነች የሚል የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል አለ . . . በር የተባለው የድንግል ማርያም ድንግልና ነው፤ ማሕጸን ነው፤ አፈ ማሕጸኗ ዐውደ ማሕጸኗ ነው፤ ለዘላለም ተዘግቶ ይኖራል፤ አማናዊት መቅደስ እሷ ነች" ይለናል። ከዚያም፤ ". . . ኢየሱስን እንወደዋለን የሚሉ ከሆነ ለምንድነው የተቀመጠበትን ዙፋን ማክበር ያቃታቸው?" የሚል ጥያቄ አቅርቦአል። የቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዙፋን ስለንጉሡ ከብር ሲባል እስካሁን ሰው እንዳልተቀመጠበትና በካቴድራል እንደሚገኝ ምሳሌ ሰጥቶ ማርያም መክበር እንዳለባት ገለጠ። በዚህ ከቀጠለና ከኖረ ዙፋኑም ሳይመለከ ይቀራል? የቁሳቁስ አምልኮ እኮ እንዲህ ነው የሚጀምረው። ባለፈው መጣጥፍ እንደተጠቀሰው ማርያምን ወዲያ ጥለው ልጇን የሚወዱ የቆርቆሮ ምግብ በልተው ቆርቆሮውን የሚጥሉት እንደተባለው መሳይ ምሳሌ ነው። ማርያም ግዑዝ መቀመጫ አይደለችም። መምህሩ እንደዚያ አስቦ ከሆነ ደግሞ ንጉሥና ዙፋን አይነጻጸሩም። ዙፋኑ የተሠራው ከእንጨት ወይም ከብረት ወይ ከዕንቁና ከወርቅም እንኳ ቢሆን ንጉሥ ንጉሥ፤ ዙፋን ደግሞ ዙፋንና መቀመጫ ነው። ይህ ደካማ ምሳሌ ነው። ዙፋን ንጉሥ ስለተቀመጠበት መክበርና ለዙፋን መሰገድ ካለበት ይህ ግልጽ አምልኮ ብዙ ነው።

2 ውዳሴ ማርያም የዕለተ ረቡዕ ንባብ፤ ቁጥር 7-8።

ወደ ጥቅስ ስንመለስ፤ ይህ በር እውን የማርያም ድንግልና ነውን? ይህም ድምዳሜ ከዐውዱ የወጣ ጥቅስ መሆኑን ከዚያው ምዕራፍ ሳንወጣ እንረዳለን። ለምሳሌ ቀጥሎ ባለው ጥቅስ፤ አለቃው ግን እርሱ በእግዚአብሔር ፊት እንጂ ይበላ ዘንድ ይቀመጥበታል በበሩ ደጃ ሰላም መንገድ ይገባል በዚያም መንገድ ይወጣል ተብሎአል። አለቃው ማን ነው? ለምንስ ይቀመጥበታል? ደግሞ የሰሜኑ በር አለ ወደ መቅደሱም የሚገቡ አሉ። እውን ይህ የምሥራቁ በር የማርያም ድንግልና ከሆነ የሰሜኑ በርስ? ጠቅላላው መቅደስ ደግሞስ? የምሥራቁ በር አፈ ማኅጸኗ ነው ከተባለ መቅደሱ ማኅጸኗ መሆን አለበት። ማኅጸን አንድ ብቻ በር እንዳለው የታወቀ ሲሆን ሌሎች እንዴትና በምን በኩል ገቡ?

ሕዝቅኤል በራእዩ ያየው መቅደስ ደግሞ ከቶውኑ የማይገባበት ታሸን የሚኖር ነው ወይስ የሚገባበት? ይህ መቅደስ ማርያም፣ የምሥራቁም በር ድንግልናዋ ነው? ይህ ራእይ እንደኛ ራእይ መሆኑን እንዘንጋ። ሁለተኛ ማንም የማይገባበት መቅደስ የለምና ይህ የተዘጋ መቅደስ አለመሆኑንም እናስተውል። ራሱም ሕዝቅኤልም እኮ ገብቶበታል። ወደ መቅደሱም አገግኝ፤ ይላል፤ ሕዝ. 41፤፡፮ ይህ ሌላ መቅደስ ያለመሆኑ ግልጽ ነው። መቅደሱን የሚለካውና ለሕዝቅኤል የሚናገረው “ሰውዬው” የተባለውም ገብቶበታል። በሩ የድንግልናዋ በር ከሆነ መቅደሱ እርሷ መሆኗ ነው፤ ሌሎች እንዴት አድርገውላ ወደ እርሷ ገቡ?

ሕዝቅኤል ያገለገለው የሰሎሞን መቅደስ በፈረሰበትና ሕዝቡ ተማርከው በተጋዘቡት ዘመን በመሆኑ እግዚአብሔር ከዚያ የተሻለ፤ የበለጠ፤ የገነነ፤ የከበረ የሚመለከበት መንገድ እንዳለ እያሳየው እንጂ ስለ ማርያም እየነገረው አልነበረም። ማርያም ሌሎች ልጆች ወለደች ማለት ማርያምን የሚያረክስ እንደሆነ የሚታሰብ ስለሆነ ርብርቡ ማርያም ርኩስ እንዳትሰኝ ነው ማለት ነው። እንጂ መውለዷ ኢየሱስን አያረክስም። ወንድ ያለማወቅ ድንግል መሆኗ ነው። ያለ ዘር መወለዱም ኃጢአት አልባ መሆኑን ይገልጣልና እርሱ ከተወለደ በኋላ ሌሎች ልጆችን ብትወልድ ኢየሱስ በሰውነቱ የሚጨመርበት ወይም ከመለኮቱ የሚቀነስበት ነገር የለም። ልጅ መውለድ ደግሞ እንዴት ነው ማርያምን የሚያረክሳት? ይህ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ፈቃድና ትእዛዝ አይደለም ወይ?

መ/ር ምሕረተኣብ ሉቃ. 2፥7 ከተጻፈው በመነሣት “የበኩር ልጅን ወለደች ይላልና ተከታይ አላት ይላሉ” በማለት ማርያም ልጆች እንደነበሩት የሚናገሩትን ያወግዛል። እርግጥ በኩር ማለት ማኅጸንን የሚከፍት ሁሉ ነው። ተከታይ ኖረም አልኖረም የመጀመሪያ ልጅ በኩር ነው። በኩር ማለት ቀዳሚ፣ ትልቅ ማለት ነው። ለእንስሳም፣ ለአህልና አትክልትም ይባላል። በተለምዶው አገባብ ግን በኩር ተከታይ አለው፤ ማኅጸን የከፈተ ብቻ ሳይሆን ተከታይ ወንድሞችና እሳቶች ያሉትም በኩር መባሉ መነቀፍ የለበትም። በዚሁ ልክ ደግሞ መስተዋል ያለበት መምህሩ የበኩር ልጅን ወለደች ማለትን “ተቀዳሚም ተከታይም የሌለውን አንድ ልጅን ወለደች ማለት ነው” ብሎ ደፍኖ እንደዘጋው ቃሉ ያንን የሚያስብል ፈቃድ የሚሰጥ አለመሆኑንም ነው። በኩር ተከታይ ባይኖርም በኩር የሆነውን ያህል ተከታይ ሲኖርም በኩር መባሉ እውን ነው። ወንጌሉን የጻፉልን ማቴዎስም ሆነ ሉቃስ ተቀዳሚና ተከታይ ያልኖረውን አንድያ ልጅን ወለደች ብለው ምነው አልጻፉልን? በጻፉልን ስፍራ ስለ ማርያም እና ስለ ዮሴፍ የተባለው በሉቃ. 2፥7፤ የበኩር ልጅዋንም ወለደች፤ በመጠቅለያም ጠቀለለችው፤ በእንግሥትም ማደሪያ ስፍራ ስላልነበራቸው በግርግም አስተኛቸው፤ እና በማቴ. 1፥25 የበኩር ልጅዋንም እስከትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ስሙንም ኢየሱስ አለው ነው። የመጀመሪያው ጥቅስ ትኩረት የበኩር ልጅ መሆኑ ሲሆን

ሁለተኛው ከበኩርነቱ ይልቅ እስከትወልድ ድረስ ዮሴፍ ማርያምን ያለማወቁ ነው። ‘እስከ’ ለቦታ ድንበርን፤ ለጊዜም ገደብን ያመለክታል።

መ/ር ምሕረተኣብ ‘እስከ’ የሚለው ቃል በኦርቶዶክስ ትምህርት በሁለት እንደሚፈታ ካብራራ በኋላ አንዱ እስከ ተወሰነ እስከተገለጠ ወይም በስፍራው እስከተነገረው ጊዜ ሲሆን ሁለተኛው እስከዘላለሙ ድረስ ነው በማለት ዮሴፍ ማርያምን ያላወቀበትን በሁለተኛው ይመድባል። በዚህ ክፍል ‘እስከ’ የሚለው አጣማሪ ከጊዜና ከሁኔታ ጋር የተቆራኘ ቢሆንም እርሱ ግን የኖሩ ቁራ የጥፋት ውኃ እስኪጎድል እንዳልተመለሰው ‘እስከ’ (ውኃው ከጎደለ በኋላም እንዳልተመለሰ ማለት ነው) እንደዚያ ነው። ወይም ሜልኮል ዳዊትን ስለናቀቀው እስከትሞት ድረስ አልወለደችም ከሚለው በመነሣት “ታዲያ ከሞተች በኋላ ወለደች ነው?” በማለት ይህም ከዚያ አንድ መሆኑን ያብራራል። በነዚህ ቦታዎች ያለው ‘እስከ’ እና ለነገሩ ‘እስከ’ የሚለው መስተጻምር በጠቅላላው ዋና አገባቡ በሁኔታዎች የተደገፈና ከዚያ በኋላ የሚለወጥ ግንኙነትን ለመግለጥ ሳይሆን በጊዜው ውስጥ የሆነውን የተፈጸመ ነገር ለመግለጥ ነው። ቁራው አልተመለሰም፤ ለምን? አንደኛ ለምን እንዳልተመለሰ አልተጻፈምና አናውቅም። ሁለተኛ ውኃው ከጎደለ በኋላ መመለስ ለምን አስፈለገው? ሜልኮልስ? ከሞተች በኋላ ወለደች? አልወለደችም። ለምን? ይህ የተፈጥሮ ሕግ አይደለም? ነገር ግን 40 ዓመት እስኪደፍናት አልወለደችም ብሎ ቢያቆም ኖሮ፤ ከዚያ በኋላ አልወለደችም ብለን መደምደም የአፈታት ደንብ ነው? አይደለም።

‘እስከ’ ከሚለው ቃል ቀጥሎ ጊዜውን ወይም ቦታውን የሚገድብ ነገር ከኖረ ያ ‘እስከ’ እስከዚያ ድረስ ብቻ ነው ማለት ነው። መ/ር ምሕረተኣብ የገለጠው መዝ. 123፥2 ‘እስኪምረግ’ ወይም በማቴ. 28 ጌታ ‘እስከ ዓለም ፍጻሜ ከእናንተ ጋር ነኝ ያሉት ‘እስከ’ ከ‘እስከ’ በኋላ ያለውን በግምታዊ ንጽጽር አስገብተን በንድፈ አሳብ የምንናገርበት ሳይሆን እስከዚያ የሚደረገውን መናገሩ አለመሆኑን መረዳት ለምን ይሳናል? መምህሩ ይህን ደካማ የቃል ጨዋታ ከሚያቀርብና እስከ የጊዜና የዘላለም ብሎ ግልጹን በድፍን ከሚዘጋው ‘እስከ’ በጊዜ መስፈሪያነትም ምነው ያላየው? ለምሳሌ ስለቁራው የተጻፈው ‘እስከ’ እና እዚያው በዘፍ. 8፥10 እና 12 የተጻፈው ‘እስከ’ ልዩነታቸው ምንድነው? ‘እስከ’ እስከተገለጠበት ጊዜ ያለውን መግለጡ እንጂ በንድፈ አሳብ ከዚያ ስላለፈው አለመናገሩ መሆኑን ማሰብ አያቅትም። መምህሩ ማርያም አለመውለዱን ሲያጸና “አዳም ሔዋንን ሕልቃና ሐናን ባወቀበት ሥጋዊ ግንኙነት እስከመጨረሻው እስከ ዘላለም አላወቃትም” በማለት ‘እስከ’ የሚለውን እስከመጨረሻው ብሎ ይደመድማል። ቃሉ ‘እስከ’ ካለ በኋላ መጨረሻ ሳይሆን የጊዜ ገደብ ማድረጉ ወይም እስከትወልድ ማለቱ እኛ ‘እስከ መጨረሻ፣ እስከ ዘላለም’ የሚል ቅጥያ እንድንጨምርበት መብት ወይም ሥልጣን ይሰጠናል? አይሰጠንም። ልንጨምርም ልንቀንስም አንችልም።

ወንድሞቼስ? መ/ር ምሕረተኣብ ወንድሞቹ የሚለው ቃል ፕሮቴስታንቶች የማርያምን ሌሎች ልጆች መውለድ የሚገልጡባቸው ጥቅሶች መሆናቸውን በማስረዳት ጥቂት ዋና ዋና ጥቅሶችን (ማቴ. 12፥46፤ ማቴ. 13፥53-58፤ ሐዋ. 1፥14፤ ገላ. 1፥18-19) ካነበበ በኋላ ወንድሞች በአራት ተተርጉመው የቅርብ ዘመድ፣ የአገር ልጅ፣ የቤተ ሰብ የአንድ አባት እናት ልጆች፣ የሃይማኖት ጓደኞች እንደሚባሉ ገልጦ “ታዲያ የጌታ ወንድሞች የተባሉት ከነዚህ አራቱ የትኞቹ ናቸው ቢባል የቅርብ ዘመዶቹ የተባሉት ናቸው። . . . እነዚህ አረጋዊው ዮሴፍ ቀድሞ ከሚች ሚስቱ የወለዳቸው ልጆቹ ናቸው . . . ከጌታ ጋር አብረው ያደጉ በመሆናቸው የጌታ ወንድሞች ተባሉ” በማለት ይደመድማል።

በካቶሊኮች ነገር ማርያም የቅርብ ዘመዶች፤ የአክሱትና አጎት ልጆች ናቸው ነው የሚባሉት። አዲስ ኪዳን የተጻፈበት የጽርዕ ቋንቋ እንዲህ ላለው ዝምድና ከላይ እንደጠቀስኩት ራሱን የቻለ ቃል አለው።

መጽሐፍ ቅዱስ ወንድሞች የሚለውን ቃል በሰፊው የሥጋ ላልሆኑ መንፈሳዊ ወንድሞችም ይገለጻል። ይህ እውነት ነው መምህሩ ካቀረባቸው አራት መደቦችም ይበልጣል። እስከ 12 የተለያዩ መደቦች ይደርሳሉ፤ ለምሳሌ፡ በግብር የሚመሳሰሉ ወንድም ተሰኝተዋል (ምሳ. 18፡9)፤ የሰው ዘር ሁሉ (ማቴ. 7፡3-5)፤ ጌታም ተከታዮቹን ወንድሞቹ ብሎአል (ዮሐ. 20፡17፤ ዕብ. 2፡13)። ሌሎችም አሉ ግን ይህ ዋናው ነጥብ አይደለም። ዋናው ነጥብ መምህሩ ከነዚህ ብዙ መደቦች አንዱን ብቻ ለይቶ መምረጡና የኢየሱስ ወንድሞች እና እጎቶች የተባሉትን የማርያም እንጀራ ልጆች ማድረግ ነው።

እንዲህ የመሰለ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት የራቀና አዲስ ትምህርት ሲቀርብ፤ የሴፍ አረጋዊ፤ ቀድሞ ያገባና 7 ልጆች ያሉት፤ ማርያምም የ7 ልጆች እንጀራ እናት መሆኗ የተጻፈበት ጠንካራና መጽሐፍ ቅዱስን መገዳደር የሚችል፤ ተረት ያይደለ፤ መቼ፤ በማን፤ ለምን፤ እንዴት እንደተጻፈ፤ ሊፈትሹት ፈቃደኛ የሚሆን ምንጭ መቅረብ ነበረበት፤ አልቀረበም። እንዲያው አድማጩ ወይም ተመልካቹ ሁሉ የሴፍ አረጋዊ መሆኑንና ቀድሞ የነበራት ሚስቱ የሞተችበት የነበረ ሰው መሆኑን በደፈናው እንደሚያውቅና እንደሚቀበል በመረዳት ዲቪዲው ታትሞ ለሽያጭና ስርጭት ውሎአል። ይህንን ዲቪዲ የሚመለከቱ ይህንን ታሪክ ጨርሶ የማያውቁ መኖራቸው ከግምት ገብቶ መሠረቱ ከምንጩ፤ ምንጩም ከወዴት መሆኑ መቅረብ አለበት። አልቀረበም።

“ንባብ ይገድላል ትርጓሜ ግን ያድናል” የሚለውን ያላወቁ ሰዎች እጮኛን በትክክል እንዳልተረዱ በማብራራት ማርያም የሴፍ እጮኛ የተባለችው ለጋብቻ ነው የሚሉትን ወይም የሚለውን ቃል ነቅፋል። “ንባብ ይገድላል ትርጓሜ ግን ያድናል” የሚለው አባባል ነው እንጂ ቃለ እግዚአብሔር አይደለም። እንዲህ ያለ ትርጓሜ ደግሞ ንባብ የገደለውን ይቀብራል እንጂ አያድንም። መምህሩ ማርያም እጮኛ የተባለችባቸው ምክንያቶች እንዲህ በማለት ያብራራል 1. መቆጠር እንድትችል የትውልድ ሐረግ ውስጥ እንድትገባ፤ [ሌሎች ሴቶች ሐረግ ውስጥ የገቡት ለመቆጠር ይሆን?] 2. የአዳምና የሔዋን ልጅ ለመባል የሴፍ እጮኛ ተባለች፤ [ባትባልስ የማን ልጅ ኖራለች? ማንስ ፍጡር የአዳምና የሔዋን ዘር አይደለም? ለዚህ እጮኛ መሆን አስፈላጊ ነው? ያልታጩት ያላገባች አይደለችም ማለት ነው?] ለዚህ የቀረበው አንዳንዶች ማርያምን የሥላሴ አራተኛ ወይም መለኮታዊ ፍጡር አድርገው ስለሚያስቡ ነው ብሎአል። ማን ነው ይህን ያለ? 3. ሳታገባ ጸንሳ ብትገኝ በሙሴ ሕግ መሠረት ስለምትወገር፤ 4. በሚያስፈልጋት ሁሉ የአምላክን እናት እንዲንከባከብ እንዲያገለግል እንዲጠብቅ ብቻ አረጋዊ የሴፍ ታጩ። [ስለዚህ በዚህ ዝርዝር መሠረት የታጩው ወይም እጮኛው የሴፍ ነው እንጂ ማርያም አይደለችም ማለት ይቻላል። በዚህ ሁሉ ውስጥ ደግሞ አይሁዳዊ ባህል እና የዚያን ዘመን ሥርዓት ወደ ጎንም መተው የለበትም።]

ከዚያ በኋላ እጮኛ አልተባለም (ሕጻኑንና እናቱን ይላል) ለምን? ማርያም ከዚያ በኋላ እጮኛ ልትባል አትችልም! ማንም እንደሚያውቀው የትኛው ሚስት ናት ሚስት ሆና እጮኛ እየተባለች የምትጠራ? ትኩረቱ ደግሞ በኢየሱስ ላይ ሆኖ እናቱንና ሕጻኑን ሳይሆን ሕጻኑንና እናቱን ይላል። ይህም ምንም ችግር የለበትም። ሚስትህንና ስላላ ሚስቱ አይደለችም ለማለት ከሆነ አንድ ማስረጃ ባልተባለው ዝምታ ሳይሆን ባለው ወይም በተባለው እውነታ ነው መፈተን ያለበት። ያላለውማ ቁጥር

የለውም። ለዚህ አይደል ያላለውን አለ እያሉ ሐሰት የሚፈለፈለው? ሔዋን የአዳም አክስቱ ተብላ አልተጻፈችምና አክስቱ አይደለችም ወይም ማርያምን የሴፍ እጎት አላለምና እጎቱ እንዳልሆነች አያችሁ? ብሎ በባዶ ሜዳ መከራከር እንደ ማለት ነው።

በአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ በማቴ. 1፡16 እንዲሁም 19-20 የሴፍን እጮኛ የሚለው ቃል በጽርዕ ባል (ὁ ἄνῆρ- አኔር)፤ ማርያምን እጮኛህን (τὴν γυναιῖκά- ቴን ጉናይካ) የሚለውም ጉኔ የሚለው ቃል ሚስት ሆኖ ሚስትህን የሚል ቃል መሆኑን እንወቅ። በሌሎች ቦታዎች ሚስት የሚለው ቃልና ይህ እዚህ እጮኛ የሚለው ቃል ተመሳሳይ ነው። ለምሳሌ፡ ከወንጌሉም ሳንወጣ በሉቃ. 8፡3 ዮሐንስ የኩዛ ሚስት መሆኗ ተጽፎአል፤ እዚህ ሚስት የተባለው እዚያ እጮኛ የተሰኘው ይኸው ቃል ነው። ወይም ሉቃ. 17፡32 የሎጥን ሚስት አስቡካት ተብሎአል፤ ቃሉ አሁንም ይኸው ነው። የሎጥ ሚስት እጮኛው እንዳልነበረች ልጆችም እንደነበሩአቸው እናውቃለን። ይህ ማለት በማርያም የልዑል ኃይል በጸላለትና በማኅጸኗ ኢየሱስ በኖረ ጊዜ የሴፍ እና ማርያም ተጋብተዋል ማለት አይደለም። ለዚህ ነው በስውር ሊተዋት ያስበው። በአይሁድ ባህል እጮኝነት እንደ ትዳር ያህል ክብደት የሚሰጠው መሆኑ እምን ነው።

በሉቃ. 2፡4-5 ያለው ከእጮኛው የሚለው ቃል ከላይ ካየነው የተለየ ነው። ይህ ቃል እጮኛም ሚስትም የሚሉት ቃላት አብረው የሚገኙበት ነው። ማርያም የታጩት ሚስት መሆኗን ለመግለጽ ሁለቱም ቃል እንዲህ ተጽፎአል፤ οὖν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί (ሱን ማሪያም ቴ ሜምኔስቴሜንኔ አውቶ ጉናይኪ)። የሁለቱም ቃላት አብሮ መሆን የሚያሳየው ማርያም በዚያን ወቅት በጋብቻ ያልተጠናቀቀ እጮኛ መሆኗን ነው። የአማርኛዎቹ ትርጉሞች ከአባ ሩሚ ትርጉም እስከ መደበኛው ትርጉም ድረስ ሁሉም ሁሉንም እጮኛ ብለውታል። በሉቃ 2፡2-4 ያለው ቃሉ እጮኛው ብቻ ተብሎ ባይተረጎም ካጫት ሚስቱ ወይም ካገባት እጮኛው ጋር እንደማለት የመሰለ ቃል ነው። የሚጋጭ ቢመስልም ቃሉ ቃል በቃል ከተተረጎመ አሳቡ ይህ ነው። እጮኝነት የሚሰጥ ያህል ክብርና ክብደት ያለው መሆኑ በአይሁድ ባህል የታወቀ፤ በሕጋቸውም የተጻፈ ነው፤ ዘዳ. 22። ድንግል ከተደረሰባት የደራሹ ሚስት ትሆናለች፤ ባሏ ሲደርስባት ደግሞ ድንግል ሌላ ወንድ የማታወቅ ድንግል እንድትሆን የሚጠበቅ ስርዓት ነው። በሉቃ 2 ካለው እጮኛ የሚል የግሪክ ቃል የምንረዳው የሴፍ አረጋዊ ጠባቂ መሆኑን ሳይሆን ሊያገባ ያጩ መሆኑን ነው። ለአረጋዊ አረጋዊ፤ ለጠባቂ ጠባቂ፤ ለባለ አደራ ባለ አደራ የሚባሉ ቃላት ጠፍተው እጮኛ መባሉ ስሕተት አይደለም።

የማርያም ከኢየሱስ ሌላ አለመውሰድ በጥብቅ የተገመደ ትውፊት በመሆኑና ይህንን ትውፊት የሚገጥል ቃል ደግሞ ፈጽሞ የሚጥለው በመሆኑ ትውፊቱ ከተደረሰበት ጊዜ ጀምሮ እስከ መጨረሻው በትጋት የሚጠበቅ ሆኖአል። ማንም የመጽሐፍ ቅዱስ አንባቢ ዓይኖቹ በትውፊቱ ሳይቀልሙ ወንጌልን ካነበበ በግልጽ የሚረዳው እውነት ኢየሱስ የሥጋ ወንድሞችና እጎቶች እንዳሉት ነው። ግልጹ ይህ ነው። ግልጽ የሆነውን መፍታት አያስፈልግም። ግልጽ ስለሆነ አይፈታም! ወርቃማው የመጽሐፍ ቅዱስ አፈታት ደንብ የሚባለው የሚነግረን የሚነበበው ክፍል ስሜት የሚሰጥ ከሆነ ሌላ ስሜት አለመፈለግን ነው። አይደለም ከተባለ ግን ይህንን ግልጽ ሳለ ምስጢር የተደረገውን ለማብራራት ግልጹ ደፍርሶ እንደማይታይ መደረግ ሊኖርበት ነው። እየሆነ ያለው ለማርያም ከመብቷ የበለጠ ሥልጣን ሰጥተው አሁን ወደ ቀደመው ሰውነቷ መመለስ ነው

የቸገራቸው። ይህ ማለት ቤት ለመሥራት ከጣራ ጀምሮ ወደ መሠረት እንደመውረድ ማለት ነው። ማንም የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ጠንቅቆ እንደሚያውቀው ለሚያስተምረው ትምህርት መደምደሚያ አበጅቶ ደምድሞ የመደምደሚያውን ማዋቀሪያ ለመሥራት መዋተት ወይም መደምደሚያውን የሚያግፉ ጥቅሶች ለመፈለግ መልፋትና ጥቅሶቹም እርሱ የፈለገውን እንዲሉ መታገል የለበትም። ብዙ የሰሐተት አስተማሪዎች የሚያደርጉት ይህንን ነው። መጀመሪያ መድረሻቸውን መንጥረው ደልድለው ካዘጋጁና ከሠሩ በኋላ ትምህርቱ ሁሉ ወደዚያ እንዲያመራ ያደርጉታል። ለምሳሌ፡ ማርያም ለዘላለም ድንግል ናት የሚለው ትምህርት ከተፈጠረ በኋላ ትምህርቱን የሚያግፍ ወይም የሚያመለክት ጥቅስ መፈለግ ይጀመራል። ካልተገኘም ጥቅሱን እንደምንም አድርጎ እንዲል ማስገደድ ነው።

በመጀመሪያ ማርያም ልጆች እንደሌላት የተጻፈ ነገር የለም። ከዚህ በታች የሚቀርቡት ጥቅሶች መ/ር ምህረተክብም የጠቀሳቸው ሲሆኑ ልዩነቱ ከድምዳሜ በመነሣት የሚተረጎሙ ሳይሆኑ ራሳቸው ስለራሳቸው እንዲናገሩ የተተወ ናቸው። ከተበታተኑት ሰፊ ትርጓሜዎች አንዱ ትርጓሜ ብቻውን ተነጥሎ ካልተሰጠው በቀር ከዐውዱ እንደምንረዳው ወንድም ማለት የሥጋ ወንድም ማለት ነው። ችግሩ ቃሉ ግልጽ ሳይሆን መቅረቱ ሳይሆን ትውፊትና ተረት ቃሉን በላጭ ሆኖ መገኘቱ ነው። ኢየሱስ ወንድሞችና እኅቶች እንዳሉት በግልጽ ተጽፎአል፤ ወንድሞቹና እኅቶቹ የተጻፉባቸው ዋና ክፍሎች ከታች ያሉት ናቸው፤

ማቴ. 12፡ 46-50 ገናም ለሕዝቡ ሲናገር፡ እነሆ፡ እናቱና ወንድሞቹ ሊነጋገሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር። እንዲሁም፡ እነሆ፡ እናትህና ወንድሞችህ ሊነጋገሩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል አለው። እርሱ ግን ለነገረው መልሶ፡- እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው? አለው። እርሱ ግን ለነገረው መልሶ፡- እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው? አለው። በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፡ እርሱ ወንድሜ እኅቴም እናቴም ነውና አለ።

ማር. 3፡ 30-35 ርኩስ መንፈስ አለበት ይሉ ነበርና። እናቱና ወንድሞቹም መጡ በውጭም ቆመው ወደ እርሱ ልከው አስጠሩት። ብዙ ሰዎችም በዙሪያው ተቀምጠው ነበሩና። እነሆ፡ እናትህ ወንድሞችህም በውጭ ቆመው ይፈልጉሃል አሉት። መልሶም፡ እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነ ማን ናቸው? አላቸው። በዙሪያው ተቀምጠው ወደ ነበሩትም ተመለከተና። እነሆ እናቴ ወንድሞቼም፡ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፡ እርሱ ወንድሜ ነው እኅቴም እናቴም አለ።

ሉቃ. 8፡ 19-21 እናቱና ወንድሞቹም ወደ እርሱ መጡ፤ ከሕዝቡም ብዛት የተነሣ ሊያገኙት አልተቻላቸውም። እናትህና ወንድሞችህ ሊያዩህ ወድደው በውጭ ቆመዋል ብለው ነገሩት። እርሱም መልሶ፡- እናቴና ወንድሞቼስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚያደርጉት እነዚህ ናቸው አላቸው።

ማቴ. 13፡ 53-58 ኢየሱስም እነዚህም ምሳሌዎች ከጨረሰ በኋላ ከዚያ ሄደ። ወደ ገዛ አገሩም መጥቶ እስኪገረሙ ድረስ በምክራባቸው ያስተምራቸው ነበር፤ እንዲሁም አሉ። ይህን ጥበብና ተአምራት ይህ ከወዴት አገኘው? ይህ የጸራቢ ልጅ አይደለምን? እናቱስ ማርያም ትባል የለምን? ወንድሞቼስ ያዕቆብና ዮሳ ስምዖንም ይሁዳም አይደሉምን? እኅቶቼስ ሁሉ በእኛ ዘንድ ያሉ አይደሉምን? እንኪየስ ይህን ሁሉ ከወዴት አገኘው? ተሰናክሉበትም። ኢየሱስ ግን፡- ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ቤቱ በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው። በአለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተአምራት አላደረገም።

ማር. 6፡ 1-6 ከዚያም ወጥቶ ወደ ገዛ አገሩ መጣ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት። ሰንበትም በሆነ ጊዜ በምክራብ ያስተምር ጀመር፤ ብዙዎችም ሰምተው ተገረሙና። እነዚህን ነገሮች ይህ ከወዴት አገኛቸው? ለዚህ የተሰጠቸው ጥበብ ምንድር ናት? በእጁም የሚደረጉ እንደነዚህ ያሉ ተአምራት ምንድር ናቸው? ይህስ ጸራቢው የማርያም ልጅ የያዩትም የዮሳም የይሁዳም የስምዖንም ወንድም አይደለምን? እኅቶቼስ በዚህ በእኛ ዘንድ አይደሉምን? አሉ፤ ይሰናክሉበትም ነበር። ኢየሱስም፡- ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ዘመዶቹ ከገዛ ቤቱም በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው። በዚያም በጥቂቶች ድውዮች ላይ እጁን ጭኖ ከመፈወስ በቀር፡ ተአምር ሊያደርግ ምንም አልቻለም። ስለ አለማመናቸውም ተደነቀ። በመንደሮችም እያስተማረ ይዞር ነበር።

ዮሐ. 2፡12 ከዚህ በኋላ ከእናቱና ከወንድሞቹ ከደቀ መዛሙርቱም ጋር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ፤ በዚያም ጥቂት ቀን ኖሩ።

ዮሐ. 7፡ 3-10 እንግዲህ ወንድሞቹ፡ ደቀ መዛሙርትህ ደግሞ የምታደርገውን ሥራ እንዲያዩ ከዚህ ተነሣና ወደ ይሁዳ ሄደ፤ ራሱ ሊገለጥ እየፈለገ በስውር የሚሠራ የለምና። እነዚህን ብታደርግ ራስህን ለዓለም ግለጥ አሉት። ወንድሞቹ ስንኳ አላመኑበትም ነበርና። ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡- ጊዜዬ ገና አልደረሰም፤ ጊዜያችሁ ግን ዘወትር የተመቸ ነው። ዓለም እናንተን ሊጠላ አይቻለውም፤ እኔ ግን ሥራው ከፉ መሆኑን እመሰክርበታለሁና እኔን ይጠላኛል። እናንተ ወደዚህ በዓል ውጡ፤ እኔስ ጊዜዬ ገና ስላልተፈጸመ ወደዚህ በዓል ገና አልወጣም። ይህንም አላቸውና በገሊላ ቀረ። ወንድሞቹ ግን ወደ በዓሉ ከወጡ በኋላ በዚያን ጊዜ እርሱ ደግሞ በግልጥ ሳይሆን ተሰውሮ ወጣ።

ሐዋ. 1፡ 12-14 በዚያን ጊዜ ደብረ ዘይት ከሚባለው ተራራ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ እርሱም ከኢየሩሳሌም የሰንበት መንገድ ያህል የራቀ ነው። በገቡም ጊዜ ወደሚኖሩበት ሰገነት ወጡ፤ ጴጥሮስና ዮሐንስም፤ ያዕቆብም፤ እንደርያስም፤ ፊልጶስም፤ ቶማስም፤ በርተሎሜዎስም፤ ማቴዎስም፤ የልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም፤ ቀናተኛ የሚባለው ስምዖንም፤ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳም። እነዚህ ሁሉ ከሴቶችና ከኢየሱስ እናት ከማርያም ከወንድሞቹም ጋር በአንድ ልብ ሆነው ለጸሎት ይተጉ ነበር።

ገሊ. 1፡19 ነገር ግን ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ በቀር ከሐዋርያት ሌላ አላየሁም።

በዮሐ. 2፡12 ወንድሞቹና ደቀ መዛሙርቱ ጎን ለጎን የተቀመጡበት ጥቅስ ነውና አንዳንዶች ወንድሞቹን መንፈሳዊ ወንድሞች ብለው ወይም አድርገው እንደሚያቀርቡት መሆን አይችልም። ወንድሞቹ የተባሉት ደቀ መዛሙርቱ ናቸው ከተባለ እዚህ ሁለቱም በግልጽ ተለይተው ተጽፈዋልና። ወንድሞቹ ወንድሞቹ እንጂ መንፈሳዊ ወንድሞቹ አይደሉም። ደቀ መዛሙርቱም ደቀ መዛሙርቱ ናቸው።

በመ/ር ምህረተክብ ከቀረቡት ጥያቄዎች ማርያም ልጆች አሏት፤ ለሚሉ መቅረብ ያለባቸው ጥያቄዎች ተዘርዝረዋል። ጥያቄ 1. ወንድ ስለማላውቅ ለምን አላች በዘላለማዊ ድንጋሌ ለመኖር መወሰኗ ካልሆነ? የሚለው ነው። ከጥቅስ ተሰፈንጥሮ ትምህርትን መጫን ካልሆነ በቀር ጥቅሱ በስፍራው ሲታይ ማርያም ወደፊትም ወንድ ከቶውኑ ስለማላውቅ ወይም ላለማወቅ የወሰንኩ በመሆኔ ማለቷ ሳይሆን ወንድ ስለማላውቅ ማለቷ በዚያ ጊዜ የነበራትን የንጽሕና እና አካላዊ ድንግልና ሁኔታ መንገሯ ነው። በተጻፈበት ቋንቋም ሆነ፤ አማርኛንም ጨምሮ በየትኛውም

ጤናማ ትርጉም የቃሉ ግስ ይህንን ጥቅስ 'በድንግልና ለመኖር በመወሰኔ' አያሰኝም።

ጥያቄ 2. ጌታ በተሰቀለ ጊዜ የሐንስ እናቱን እንዲወስዳት ለምን ተነገረው ወንድሞች ቢኖሩ መጥተው ምነው እናታቸውን ያልተረከቡት? የሚል ነው። ወንድሞቹ በጌታ ላይ ምን ዓይነት አመለካከት እንደነበራቸው በግልጽ በወንጌላት ተጽፎአል። በመጀመሪያ ይፈልጉት ነበር፤ ኢየሱስ አበደ ብለው ከማርያም ጋር ሊፈልጉት፤ ሊወስዱትም መጥተዋል (ማር. 3፤ ሉቃ. 8)። አበደ ካሉት ወዲያም አላመኑበትም ነበር (ዮሐ. 7፤5)፤ ኋላ ግን ከትንሳኤው በኋላ ከማርያም ጋርም አብረው ሆነው የጸሎት ትጉሃን ሆኑ (ሐዋ. 1)። ስለዚህ ባላመኑበት ዘመን ቢሞትና በዚያ ባይገኙ ወይም ተገኝተውም ከሆነ በአጠገቡ ባይኖሩ ያስገርማል? ጌታ በመስቀል ላይ በነበረ ጊዜ የሐንስ በአጠገቡ ቆሞ ነበርና (ዮሐ. 19፤26) ለየሐንስ አደራ መስጠቱ በማስደነቅ ፈንታ ወንድሞች የሉትምና ለየሐንስ ሰጣት ያስብላል?

ጥያቄ 3. ያዕቆብ ራሱን የጌታ ባሪያ አለ፤ ይሁዳም እንዲሁ ባሪያ አለ እንጂ ወንድም አላለም ስለዚህ ወንድሙ አይደለም፤ ቢሆን ኖሮ ወንድምነት አያሳፍርምና ተኩራርቶ የጌታ ወንድም ለምን አላለም? የሚል ነው። እውነት ነው ያዕቆብ የጌታ ባሪያ ብሎ ራሱን በመልእክቱ ገልጦአል። ይህ የሚያሳየው ወንድም ያለመሆኑን ነው ወይስ ባሪያ መሆኑን ነው? ይህ ጌታ ያኔ ያወቀው ሰው ብቻ የመሰለው ኢየሱስ አለመሆኑን፤ ፈጣሪውና ጌታው መሆኑን ያወቀ ሰው በሥጋ ዝምድናው መመካትን ሊለማመድ ይደፍራል? በሌላ ቦታ እኮ (ገላ. 1፤19) ያዕቆብ የጌታ ወንድም መሆኑ ተጠቅሷል።

ጥያቄ 4. ማርያም ከአምላክ እናትነት ወደ ሰው (ሌላ ልጅ በመውለድ ማለት ነው) ወደ ሰው እናትነት የምትወርድ ይመስለናል? የሚል ነው። ይህ ኅሊናዊ ወስኔታዊ (subjective) ወይም የይመስለናል ጥያቄ ስለሆነ የሚመስለንም የማይመስለንም እንኖራለን። ወደ ተጨባጩ መሄድና ከተጨባጩ መንደርደር አለብን እንጂ በይመስለናልማ ስንት ተረት ሲነገረን ኖሮአል! መጽሐፍ ቅዱስና መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተምህሮዎች የመምሰልና አለመምሰል፤ የስሜት መቀበልና አለመቀበል ጉዳይ ሳይሆን የተጻፈውና የተላለፈው እውነታ ነው። መ/ር ምህረተክብ ለዚህ ያቀረበው ማብራሪያዎች እንደ ይመስለናል ሁሉ የመምሰል ምላሽ ነው እንጂ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምላሽ አይደለም።

ጥያቄ 5. ማን የመለኮትን ዙፋን ይደፍራል? የሚል ነው። ማንም በማኅጸኗ ማደር እንደማይችል ማለት ነው። ለዚህም ከመጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃ ይልቅ መላእክት ወደ ማኅጸኗ ሲገቡና ሲወጡ፤ መቼ እንደገቡና እንደወጡ የማወቅ የሚያስደንቅ ኢመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንታኔ ነው የቀረበለት። ማኅጸኗ ዙፋኑ ከሆነ ወደ ማኅጸኗ መላእክትም ገብተዋል ማለት ነው። ዙፋን ማለት ንጉሥ የሚቀመጥበትና ተቀምጦ የሚከበርበት ነው። ማኅጸንና ዙፋንን ማገናኘትና ማቆራኘት ቅድም እንደተጠቀሰው የዐፄ ኃይለ ሥላሴ ዙፋን መልክ ነው።

ጥያቄ 6. ማሳረጊያ ሆኖ የቀረበው ነጥብ ነው። ማር. 6፤1-6 አይሁድ የኢየሱስን ወንድሞችና እናቶች በመጥቀስ ማንነቱን በመግለጣቸው ይሰናከሉበት ነበር የሚለውን ሐረግ በመውሰድ። እነርሱ እንደዚያ በማለታቸው ተሰናከሉ፤ “እነርሱ ወንድም ነው ብለው በተሰናከሉበት አብደናል እንዴ ወንድም ነው ብለን የምንሰናከለው? . . . እኛ እንዳንሰናከል ወንድሞች ማለት የለብንም!” ብሎ ነበር የመለሰው እና የደመደመው። እውን አይሁድ የተሰናከሉት ኢየሱስን የነያዕቆብና ስምዖን ወንድም ነው ስላሉ ነው? ወይስ የነሱ ወንድም ብቻ ነው ብለው

በመገመት ጌትነቱንና አምላክነቱን ባለመቀበላቸው? ግልጽ ነው። እንደ መምህሩ አገላለጥ አይሁድ የተሰናከሉት ወንድሞች አሉት በማለታቸው ነው። ጌታ የእርሱ ወደሆኑት መጥቶ የገዛ ወገኖቹ አልተቀበሉትም። ለተቀበሉት ግን የእግዚአብሔር ልጅነት ሥልጣን ተሰጣቸው፤ ዮሐ. 1፤11-12። እነዚህ ካልተቀበሉቱ ናቸው።

ማርያም ስለራሷ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተናገረችው ነገር፤ ስለራሷ የሰጠችው ምስክርነት ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል። ምን አለች? ስለራሷ እራሷ የተናገረችውን አንድ ሁለቱን እንይ።

ሉቃ. 1፤29 እርስዋም ባየችው ጊዜ ከንግግሩ በጣም ደንገጠችና። ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው? ብላ አሰበች። ይህ ለገብርኤል ሰላምታ የሰጠችው መልስ ነው። በቃል አልተናገረችውም አሰበች እንጂ። ሉቃስ በወንጌሉ መግቢያ እንደጻፈው በጥንቃቄ ሁሉን ከመጀመሪያው ተከትሎ ነው የጻፈውና ማርያምን ጠይቆ ስለሆነው ነገር ሁሉ ተረድቶ ነው የጻፈው። ስለዚህ ነው ከሌሎቹ ወንጌላት ይልቅ ስለ መጀመሪያው ሁኔታ ይበልጡን በሉቃስ ተጽፎልን የምናገኘው። አሰበች ቢልም የገብርኤልን ቃል ሰላምታ ማለቷን ልብ እንበል። ውዳሴ አይደለም፤ አምልኮም አይደለም።

ሉቃ. 1፤38 ማርያምም፤ እነሆኝ የጌታ ባሪያ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ አለች። መልአኩም ከእርስዋ ሄደ። ይህ ለራሷ ያላትን ማንነት የሚያመለክት ነው።

ሉቃ. 1፤46-55 ማርያምም እንዲህ አለች። ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፤ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች፤ የባሪያይቱን ውርደት ተመልከቶአልና። እነሆም፤ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል፤ . . . በዚህ ክፍል ማርያም ጌታን አክባሪ፤ መድኃኒት እንዳስፈለጋት የተረዳች፤ በመድኃኒቷም ሐሴት ያደረገች፤ ራሷን ባሪያ ብላ የጠራች፤ ብፅዕት የሆነች ሆና አናያታለን።

ማርያምን በአዲስ ኪዳን ውስጥ ለመጨረሻ ጊዜ የምናገኛት ከደቀመዛሙርቱ ጋር እንደ ደቀ መዝሙር አብራ በጸሎት ስትተጋ ነው። ሐዋ. 1፤ 14 እነዚህ ሁሉ ከሴቶችና ከኢየሱስ እናት ከማርያም ከወንድሞቿም ጋር በአንድ ልብ ሆነው ለጸሎት ይተጉ ነበር ይላል። እዚህ ሴቶችም ነበሩ የኢየሱስ ወንድሞችም ነበሩ። ቀድሞ ያላመኑበት ወንድሞቹ አሁን ከትንሣኤው በኋላ አምነውበት ይታያሉ። ማርያምም ከእነርሱ ጋር አብራ ሆና በአንድ ልብ ለጸሎት ይተጉ ነበር ተባለ እንጂ ዛሬ በካቶሊክ እና ኢኦተቤ/ክ እንደሚደረገው፤ “እነዚህ ሁሉ ወደ እርሷ ይጸልዩ ነበር” አልተባለም።

በዘመናት ውስጥ ማርያም አብራ ትጸልይ ነበር የተባለው ተገልብጦ ሴዎች ወደ እርሷ ሲጸልዩ ይህ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ፈጽሞ ያፈነገጠ እንደሆነ መረዳት አለብን። ከእግዚአብሔር መለኮታዊ ባህርያት አንዱ ጸሎትን መቀበሉ ወይም ሰዎች ወደ እርሱ መጸለያቸው ነው። መጸለይ ያለበት ወደ እርሱ ብቻ ነውና። በብሉይም በአዲስ ኪዳንም ቅዱሳን ወደ እግዚአብሔር ብቻ ጸልዩዋል።

ጌታ ከእርያም ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2012 (፪ሺህ፬) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት

ማጣቀሻ፤ ፍሬ ሕይወት፤ መምህር ሰላሞን ገብሩ፤ Arlington, VA, USA፤ ፲፱፻፺፰።

በክርስቶስ ፡ የቡስ ፡ የነበረ ፡ ልብ ፡ ደህንባችሁ ፡፡

በክርስቶስም አንድ ምክር ቢሆን፤ የፍቅር መጽናናት ቢሆን፤ የመንፈስ ጥበብ ቢሆን፤ ምሕረትና ርኅራኄ ቢሆን፤ ይህንኑ ልጅ መጥፋት፤ በአንድ አሳብ ተሰማሙ፤ አንድ ፍቅር አንድም ሌላ አንድም አሳብ ይሁኑት፤ ከወጡ ይጠቅማል፤ በማለት ወይም በነፃነት ወይም በሰላም አንድ አንድ አገራት፤ ነገር ግን አንድነት፤ ባህሪ፤ ነፃነት፤ ይጠቅማል፤ በክርስቶስ ይቀጥላል፤ አንድነት፤ የሚጠቅመውን አይመለከት፤ ከባህሪ፤ ይጠቅማል፤

በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ይህ አሳብ በአንድነት ዘንድ ይጠቅማል፤ አሳብ በአገልግሎት መልኩ ሲኖር ሳክ ከአገልግሎት ጋር መተሳሰብን መቀመጥ አንድነት ነገር አይቆጠረውም፤ ነገር ግን የባሪያን መልኩ ይዞ በሰውም ምሳኤ ሆኖ ራሱን ባይገባ ነገር ግን የባሪያን መልኩ ይዞ በሰውም ምሳኤ ሆኖ ራሱን ባይገባ፤ በምስክርም አንድ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋሪ፤ ከሞትም ይገነዘብ የመስቀል ሞት አንድነት ይገባል፤ በዚህ ምክንያት ይጠቅማል፤ የክርስቶስ ይኸው ነፍ አንድነት፤ ነፃነትም ሆኖ በካይ ያዘውን ሰው ሰጠው፤ ይህም በሰማያዊ በምድር ነፃነትም በታች ያኩት ሆኖ በኢየሱስ ሰው ይገነዘባል፤ ዘንድ፤ መስከረም ሆኖ ከአገልግሎት አሳብ ነፃነት ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ አንድ ሆኖ ይመሰገናል፤ ዘንድ ነው።

ፊል. 2፡1-11

በምዕራፍ አንድ መጨረሻ እንዳየነው ሐዋርያው ጳውሎስ ለወንጌል እንደሚገባ እንዲኖሩ ከመከራቸው በኋላ ያንኑ አሳብ በማስፋትና የክርስቶስንም ምሳኤ በማሳየት ይህን ካብራራ በኋላ በቁጥር 12 ላይ “ስለዚህም . . .” ብሎ በመቀጠል በመካከላቸው በመኖሩ ብቻ ሳይሆን ሲርቅም ኑሮአቸው ግቡዕ፤ መዳናቸውን የሚያንጸባርቅ ይሁን ብሎ በመምከር ይቀጥላል። ምዕራፍ 2 የሚባለው ድንበር ባይኖር ይህንን አሳብ በትክክል እናየዋለን። ምዕራፍና ቁጥሮች ለንባብና ጥናት እንዲያመቹ ተብለው ኋላ የተሠሩ ነገሮች ናቸው።

በቁጥር 5 ያለው በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ይህ አሳብ ከዚያ ቀጥሎ ያለውን አሳብ፤ የክርስቶስን ዝቅታ እና ከብር የሚናገርና ራሱን የቻለ ትምህርት ቢሆንም የተንደረደረው ግን ከላይ ካብራራው ራሱን ለሌላው ከመለዋት ወይም ራሱን ከመካድ ትምህርት ነው። በቁጥር 1 ያለው በክርስቶስም ብሎ የሚዘረዝራቸው ነገሮች የክርስቶስ የሆኑ ሰዎች የእርሱ በመሆናቸው የሚለማመዱአቸው ነገሮች ሲሆኑ ባልንጀራን ከራስ ማስቀደም ወይም ራሱን ከሌላው ማስከተል ዋናው ትምህርት ነው።

ሐዋርያው በቁጥር 1 ላይ ቢሆን፤ ቢሆን የሚላቸው ነገሮች የፊልጵስጥስ ምእመናን ሳይኖሩአቸው ቀርተው እንዲኖሩአቸው የሚያሳስባቸው በጎ ምግባሮች አይደሉም። ምእመናኑ እነዚህ ነገሮች አሉአቸው። ይህ ‘ቢሆን’ የሚለው ቃል “እነዚህ ነገሮች ከኖሩአችሁ ዘንድ” እንደማለት ነው። የፊልጵስጥስ ምእመናን በዚህ መልእክት ውስጥ እንደምናያቸው የክርስቶስ ምክርና አሳብ የገባቸው፤ የፍቅር መጽናናት ያላቸው (1፡9-11)፤ በምሕረትና ርኅራኄ የተሞሉ ክርስቲያኖች ናቸው (4፡14-16)። እነዚህን ነገሮች ግን ለይቶ ሲያገኙ ይታያል። በክርስቶስ አንዳች ምክር ቢሆን ይላቸዋል። ምክር የሚለው ቃል ከዮሐ. 14-16 ባለው ክፍል የመንፈስ ቅዱስ ማንነት ከተገለጠበት ቃል ጋር ከአንድ ስር የወጣ ነው። ‘በክርስቶስም አንዳች ምክር ቢሆን’ ነው የሚለውና እነዚህ ሰዎች በክርስቶስ በመሆናቸው መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው የሚሠራውን የመምከር፤ የማጽናናት፤ የማበረታታት ነገር የሚገልጥ ነው። የፍቅር መጽናናትም በክርስቶስ ኢየሱስ ፍቅር የተገኘ መጽናናት ነው። የመንፈስ ጥበብም ከእግዚአብሔር ጋር በመታረቃቸው ያላቸው ጥበብ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ጥበብ ስለኖራቸው ከወገኖች ጋር ንጹሕ ጥበብ ሊኖራቸው የተጠበቀ ነው። ምሕረትና ርኅራኄም ያገኙ ሰዎች ናቸው። እንዳገኙት መጠን ደግሞ ይህን ለሌሎች የማሳየት ኃላፊነት አለባቸው።

እነዚህ ነገሮች ከኖሩአችሁ ታዲያ ደስታዬን ሙሉልኝ፤ ፈጽሞልኝ፤ ፈጽሞ ሙሉና የተትረፈረፈ አድርገልኝ ይላቸዋል። በቤተ ክርስቲያን ደረጃ እንደ ፊልጵስጥስ ቤተ ክርስቲያንና ምእመናን የጳውሎስን ልብ ያስደሰቱና ያረኩ ሌሎች የነበሩ አይመስልም። ደስታ በዚህ መልእክት ውስጥ በጣም የተደጋገመ ቃል ነው። ደስ እና ደስታ የሚሉት ቃላት በዚህ ትንሽ መልእክት ውስጥ 18 ጊዜ ተጠቅሰዋል፤ 1፡3-5፤18፤19፤25-26፤ 2፡1፤17 (2ጊዜ)፤18 (2ጊዜ)፤19፤28፤29፤ 3፡1፤ 4፡1፤4 (2ጊዜ)፤10፤18። አንዳንድ አስተማሪዎች ይህን መልእክት ‘የደስታ ደብዳቤ’ ይሉታል። እውነትም የደስታ ደብዳቤ ነው። ነገር ግን ጳውሎስ ደስታ ብቻ ሳይሆን ደስታውን ፍጹም ደስታ የሚያደርግ ነገር ከእነዚህ ምእመናን ይጠብቃል።

ቀጥሎ ስለ አንድነት ያሳስባቸዋል። የፊልጵስጥስ ምእመናን ምናልባት የአንድነት ችግር ወይም አንድነታቸውን የሚያናጋ፤ ወይም ያላቸውን አንድነት የሚያደፈርስ ችግር ሳይኖርባቸው አይቀርም። ምናልባት በ1፡17 ላይ፤ “ለወገናቸው የሚጠቅም ፈልገው” ያለውና በ2፡3 ላይ፤ “ለወገኔ ይጠቅማል በማለት” የሚሉት ሐረጎች፤ ደግሞም በ4፡2 ላይ አንድ አሳብ ኢንዲሆኑ የሚላቸው ሁለት ሴቶች በመካከላቸው መኖር በቤተ ክርስቲያኒቱ የአንድነት ችግር መኖሩን ያመለክታሉ። ስለዚህም ይሆናል በቁጥር 2 ላይ አንድ አሳብና አንድ ልብ እንዲኖራቸው የሚያሳስበው።

ከኃጢአት ቀጥሎ በአማኞች መካከል አንድነት ሲጠፋ እንደሚኖረው ያለ የምስክርነት ጠርና እንቅፋት የለም፤ አይኖርምም። አንድነት ሲጠፋ ጥንካሬ ብቻ ሳይሆን መንፈሳዊ ልምላሜም አብሮ ይጠፋል። ለመልካም ምግባርና ለወንጌል መስፋፋት መዋል የሚችልና መዋልም ያለበት ውድ ጊዜ፤ ጉልበት፤ እውቀትና ገንዘብ ያለ አግባብ ይባክናል። በወዳጅ ቤት የተቆሰለ ቁስል በማከም ከንቱ ጊዜ ያልቃል። በ4፡3 ላይ ኤዎድያንን እና ሲንጤኪንን ሊሸመግልና ሊያስታርቅ የተጻፈለት አገልጋይ መንፈሳዊ ምርታማነት ያለው ሌላ ተግባር ላይ መዋል ሲችል በእነዚህ ሴቶች ንትርክ ምክንያት አጉል ልፋት መልፋት ኖሮበታል። ለማስታረቅና በአንድ አሳብ ለመጠበቅ መድከሙ ተገቢ ቢሆንም መጀመሪያው እነዚህ ሥጋውያን ሴቶች ለመጣላትና ለመኳረፍ ባይወዱ ኖሮ ይህ የባከነ ጊዜ ሊተርፍ ይችላል ነበር። ዛሬ በበርካታ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ አንድ ከመሆን ሁለትና ሦስት ወደ መሆን የሚመራው ነገር የቁጥር መብዛትና የወንጌል መስፋት ወይም የጌታ ፍቅርና የስሙ ቅንዓት ሳይሆን የግል ጥቅምና ለወገኔ ይጠቅማል የሚል ስሜት ናቸው። ያሳዝናል።

ለዚህ ነው ጳውሎስ በቁጥር 3-4 ላይ እነዚህን ቃላት የጻፈው። በእነዚህ ቃላት ውስጥ ከሁለት ነገሮች እንዲጠበቁና እንዲጠነቀቁ እንዲሁም አንድ ነገርን ተግተው እንዲያደርጉ ያሳስባቸዋል። እንዲጠበቁ የሚያስጠነቅቃቸው “ለወገኔ ይጠቅማል” ከሚል ጠባብነት እንዲሁም ከከንቱ ውዳሴ እንዲጠበቁ ነው። በፖለቲካውና በሌላውም የውጪው ዓለም አብዝኞት የሚሠራበት የእድልም ሥርዓት ነው። በፖለቲካ አሠራር ይህን ኔፖቲዝም ይሉታል፤ አንድ ወገን፤ አንድ ጎሳ፤ አንድ ክልል ብቻ ተጠቃሚና የበላይ ሌላው ሁሉ የበታችና የበይ ተመልካች ሲሆን ማለት ነው። በቤተ ክርስቲያን ግን ለወገኔ ይጠቅማል ማለት ትንሽነት ነው። የጌታን ጸጋና ሰፊ ልብ አለመረዳት ነው። ሁላችንም አንድ ወገን ነና! በጴጥ. 2፡10 እናንተ ቀድሞ ወገን አልነበራችሁም አሁን ግን የእግዚአብሔር ወገን ናችሁ፤ የሚለውን ቃል መዘንጋት ነው። በቆላ. 3፡11 በዚያም የግሪክ ሰው አይሁዳዊም የተገረዘም ያልተገረዘም አረማዊም እስኩቴስም ባሪያም ጨዋ ሰውም መሆን አልተቻለም የሚለውን አዲሱን ሰው መልበሳችንን መዘንጋት ነው። ለወገኔ ይጠቅማል የሚለው ቃል

(፩፻፱፻፲፱ - ኤራቴያ) በሌሎች ስፍራዎች አድመኝነት የተባለው ነው። በመጀመሪያው የአማርኛ ትርጉም (አባ ሩሚ እና በ1879ኛው) ጸብ ተሰኝቶአል። ትክክል ነው። አድመኝነት ያው ወገንተኝነት የተጠናወተው ጸብ ነው።

ከንቱ ውዳሴ ደግሞ ጉረኝነት ነው። ትልቅ ሳይሆኑ በሌሎች ዘንድ ትልቅ መስሎ ለመታየት መንጠራራት ነው። አንዳንዴ ትልቅ ሳይሆኑ ትልቅ መስሎ ለመታየት ሌላውን ጥሎ በእርሱ ላይ መቆም ይኖራል። ያለዚያ ቁመት ትልቅ ካልሆነ መታየት አይኖርም፤ ወይም ትልልቁን ከዙሪያ ማስወገድ ይኖራል። የሚያሳዝነው ግን ሁለቱም ነገሮች፣ ማለትም፣ ለወገኔ ይጠቅማል ማለትም፣ ከንቱ ውዳሴም፣ እንዲሁም አብረዋቸው የሚሄዱት እንከናቸውም በዓለም ውስጥ ብቻ የሚታዩ ሳይሆኑ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም ያሉ ጉድፎች ናቸው።

እነዚህ ችግሮች በፊልጵስቴስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በእርግጥ ነበሩ። ባይኖሩ ጳውሎስ ለምን ጻፈ? እንኳን አሁን በዘመን መጨረሻ ይቅርና ያኔ ቤተ ክርስቲያን ገና ትኩስ በነበረችበት ጊዜም ነበሩ። የሰው ኃጢአተኛ ባህርይ በጊዜ ውስጥ የሚሻሻልና በዘመናት ዘመናዊነት የሚስተካከል አይደለም። ለእነዚህ ለሁለቱም ችግሮች ግን መፍትሔ አለ። ይህም ጳውሎስ የጠቀሰው ሦስተኛው ነጥብ ነው። ያም፣ “ባልንጀራዬ ከእኔ ይሻላል፤ ለሌላው ወገኔ የሚበጀው ይሁን” የሚል የትሕትና አመለካከት ነው። ይህ አመለካከት ደግሞ ከየትም፣ ከማንም የሚቀሰም ሳይሆን ማንም ክርስቲያን ከክርስቶስ ብቻ የሚማረውና በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በውስጡ የሚፈራ ፍሬ ነው።

በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ የምናየው ይህ በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ይህ አሳብ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን የተባለው አሳብ የትሕትናና የዝቅታ አሳብ ነበረ። ሰይጣን አምላክ ሳይሆን እንደ አምላክ ሊሆን የሞከረ ፍጡር ነው፤ ኢሳ. 14 እና ሕዝ. 28። ሰውን ሊያታልል የሞከረበት የመጀመሪያና ዋና ማሰናከያውም ሰውን እንደ አምላክ ለማድረግ ማስሞከር ነበር፤ ዘፍ. 3። ዛሬም ያሉ ዘመናዊ የሚመስሉ ሃይማኖቶች ሲጤኑ ግባቸው ሰው አምላክ እንዲሆን የሚያስተምሩና የሚያለማምዱ ናቸው። እነዚህ ትምህርቶች በክርስትና ውስጥ እንኳ ሰርገው ገብተው ሰውን እንደ ትንንሽ እግዚአብሔር አድርገው የሚያስተምሩ የስሕተት አስተማሪዎች እየተደመጡ ናቸው። የሰው ተፈጥሮአዊ ባህርይም ከፍታና ከብረትን እንጂ ዝቅታንና ትሕትናን የሚፈልግና የሚከታተል አይደለም።

ሰይጣን ራሱን እንደ አምላክ ሊያደርግ ሞከረ። በአንጻሩ ግን ጌታ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቆጠረም። አገላለጡ ትንሽ ጠጠር ይላል። አሳቡ ግን እንዲህ ነው፤ ጌታ በባህርይው ከእግዚአብሔር ጋር አንድና እኩል የሆነ አምላክ ሆኖ እያለ ያንን መለኮታዊ መብት፣ ሥልጣን እና ክብር አልለቅቅም ብሎ መጭጭ አድርጎ አልያዘም ማለት ነው። ለቀቀው መብቱንና ክብሩን፣ አለመልቀቅ ይችል ነበር። ሰው ከንቱ ብሎ ሰውን መርሳትና መዘንጋት ይችል ነበር። ይህን አላደረገም። ይልቅስ ሌላውን የማይጠበቀውን ነገር አደረገ።

በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ የተባለው ይህ ጌታ የባሪያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ። የቁጥር 7 ዋና ግስ ጌታ ራሱን ባዶ ማድረጉ ነው። ይህ ማለት ጌታ ክርስቶስ አምላክ ያልነበረበት ወይም ያልሆነበት ቅጽበት ነበረ ማለት አይደለም። ጌታ ግን ከዘላለም የራሱ የነበረውን መለኮታዊ መብትና ሥልጣኑን አስፈላጊ በሚመስልበት ጊዜ

እንኳ ላለመጠቀም ወደ መተወን መግለጡ ነው። ይህ ቀላል መተው አይደለም። አንድ ነገር ማድረግ እየቻሉ አለማድረግ ብቻ ሳይሆን ማድረግ እንደማይችል መሆን እንዴት ከባድ ነገር ነው! ለአምላክ አምላክ እንዳልሆኑ መሆን ቀላል አይደለም። ጌታ እንደዚያ ነው የሆነው። ድንጋዩን እንጀራ አድርግ ሲለው ማድረግ ይችል ነበር። እንኳን ከድንጋይ እንጀራ ማውጣት ያለ ድንጋይም እንጀራን ማውጣት ጌታ ይችላል። ግን አላደረገም። በፈረዱበት መፍረድ ይችል ነበር። ግን በሽላች ፊት ዝም እንደሚል በግ ዝም አለ። ራሱን ከመስቀል እንዲያወርድ ሲያፈፀፉበት ማውረድ ይችል ነበር። ግን ቆየልን። ራሱን ባዶ አደረገ። ወደ ሥልጣኑን አስቀመጠ። ኃጢአታችንን ለመሸከም ፈቃደኛ ሆነ።

ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔር ሳለ ሥጋ ለብሶና ሰው ሆኖ ለሞት ታዘዘ። እኛን ለማዳን መሞት ነበረበት። ለመሞት ደግሞ ሥጋን መልበስ ነበረበት። ሥጋን የለበሰበት ዋና ዓላማ የእኛን ኃጢአት በመስቀል ላይ ተሸከሞ ለመሞት ነው። ሌላ አይደለም። ሌላው ትርፍ ነገር ሁሉ በመስቀል ላይ ሳይውል ሊያደርግ የሚችለውና ያደረገው ነገር ነው። የመስቀሉ ዓላማ እኛና እግዚአብሔር እንድንታረቅ ነው። በኃጢአታችን ሆነን ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ ስለማንችል ኃጢአታችንን ለማስወገድ፣ በመስቀል ላይ ለመሸከም ፈቃደኛ መሆን ነበረበት። ጌታ ለሞት፣ ያውም ለመስቀል ላይ ሞት እንኳ የታዘዘ ሲሆን ያንን ነበር ያደረገው። የመስቀል ሞት በሮማውያን ዘንድ የመጨረሻው የከፋና የጭካኔ ቅጣት ነው። ሮማዊ ዜጋ ለሞት የሚያደርስ ወንጀል ቢፈጽም እንኳ በሌላ የሞት ቅጣት ይቀጣል እንጂ በመስቀል ላይ አይሰቀልም። የመስቀል ሞት ዜጋ ላልሆኑ ወንጀለኞች የተጠበቀ ስቃይ የበዛ የሞት መንገድ ነው።

ከቁ. 9-11 በዚህ መታዘዝ ምክንያት የሆነው ተጽፎአል። መታዘዝ ሁልጊዜ ዋጋ የሚጠይቅ፣ ዋጋ የሚያስከፍል ነገር ነው። ይሁን እንጂ መታዘዝ ዋጋ የሚከፍል፣ ሽልማት የሚያስስጥ ነገርም ነው። ጌታ ራሱን ዝቅ በማድረጉ ያለ ልክ ከፍ ተደረገ። ይህ ማለት ቀድሞ ያልኖረው፣ በአምላክነቱ ያልነበረው ከፍታ ተጨመረለት ማለት አይደለም። ነገር ግን ራሱን ዝቅ አድርጎ በመዋረዱና ሰው በመሆኑ፣ በውርደቱና በስብእናው ምክንያት የተቀዳጀው ክብርና በሞቱ ምክንያት የፈጸመው የድል አድራጊነት ሽልማት ነው።

ያለ ልክ ከፍ ከፍ ስለተደረገ ለከፍታው መጠንና መለኪያ የለውም። ከስም ሁሉ በላይ ስም ስለተሰጠው የሚመስለውና እንደርሱ ያለ ሥልጣን ያለው ስም የለም። ሁሉ በስሙ ይንበረከካሉ፤ በሰማይ፣ በምድር፣ ከምድር በታች ያሉ ሁሉ። መላስ ሁሉ ለአብ ክብር ኢየሱስ ጌታ መሆኑን ይመሰክራል። ጌታ መታዘዝና በፈቃዱ ራሱን ማዋረዱ ተዋርዶ እንዲቀር አላደረገውም። እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን የሚቃወምና ለትሑታን ግን ጸጋን የሚሰጥ አምላክ ነው፤ ያዕ. 4፥6። ደግሞም እግዚአብሔር በቅኖችና በታዛዦች ደስ የሚሰኝ አምላክ ነው። ለዚህ ነው ጳውሎስ የጌታን መታዘዝና ውጤቱን ከተናገረ በኋላ የፊልጵስቴስን ምእመናን መታዘዝ የሚጠይቀው። ይህ ጌታ ቢፈቅድና ብንኖር በቀጣዩ ጥናት እንመለከታለን። ግን የጌታን ምሳሌነት ተግባራዊ በሆነ መንገድ ያሳያቸው በእርሱ የነበረ አሳብ በእነርሱም እንዲሆን፤ በክርስቶስ የሱስ የነበረ ልብ እንዲሆንባቸው ነው። የእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ ሳይታበዩ ከፍ የተደረጉ፣ ሳይዋረዱ ትሑታን የሆኑ ያደርጋል።

ጌታ ከአርያም ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2012 (፪ሺህ፬) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት

የአግዚአብሔርን አሳብ ማገልገል

ክፍል 1

ዳዊትም በራሱ ዘመን የአግዚአብሔርን አሳብ ነገረዋል በኋላ አንቀሳቀሱ፡፡
ነክሳቸውም ጋር ተጨምሮ መሰበሰቡን አየ፡፡

ሐዋ. 13፥36

አንድን ጥቅስ ከዐውዱ ገንጥሎ ማውጣትና ለብቻው መፍታት ለሰሕተት ይዳርጋልና በመጀመሪያ ጥቅሱ ስለተወሰደበት ክፍል ልናገር፡፡ በዚህ የተጠቀሰው ዳዊት ሲሆን ሐዋርያው ጳውሎስ የጠቀሰው በንጽጽር ነው፡፡ ጳውሎስ ይህን ያስተማረው በምክራብ ውስጥ ለሚገኙ አይሁድ ሲሆን አይሁድ ብሉይ ኪዳንንም ሆነ ዳዊትን አሳምረው የሚያውቁ ሰዎች ናቸው፡፡ ጳውሎስ ይህን የጠቀሰው ክፍል ዳዊት ከተናገረው ቃል ተያይዞ ነው፡፡ ቅዱሳን መሰበሰቡን ያይ ዘንድ አትሰጠውም ይለልና ብሎ በቁ. 35 ጠቀሰ፡፡ አይሁድ ይህን ክፍል የሚረዱት ሞቶ ቢቀበርም ቅሉ ዳዊት ስለራሱ እንደተናገረ ነው፡፡ ጳውሎስ ግን ይህ ክፍል ስለ ዳዊት ያለመሆኑን፡፡ ዳዊት ሞቶ መቃብሩን በእነርሱ ዘንድ መኖሩን በመግለጥ መሰበሰቡን ያላየው ዳዊት ሳይሆን ክርስቶስ መሆኑን ገልጦ አስተማረ፡፡ የሙሴን ሕግ በመጠበቅ ሳይሆን የኃጢአት ስርየት በሚሰበክበት መሰበሰቡን ባላየውና ከሞት በተነሳው በክርስቶስ በማመን ብቻ መጽደቅ እንደሚሆንላቸውም አስረዳቸው፡፡ ይህን ሲያስተምር ነው ዳዊትን ከክርስቶስ ጋር አነጻጽሮ ያቀረበው፡፡

ወደ ዳዊት ስንመለስ፡፡ ዳዊት ፍጹም የሆነ ሰው ባይሆንም የአግዚአብሔርን አሳብ በተረዳበት ልክ ያገለገለ ሰው ነው፡፡ እንዴት ያለ መታደልና መባረክ ነው የአግዚአብሔርን አሳብ አገልግሎ ማንቀሳቀሱ! መስሐፍ ቅዱስ አንቀሳቀሱ ሲል ሞተ ማለቱ ነው፡፡ ዳዊት የአግዚአብሔርን አሳብ ያገለገለው በተሰጠው ዘመን እስከሞቱ ድረስ ነበረ ማለት ነው፡፡ አሳብ ማለት በቀላል ቋንቋ ፈቃድ ማለት ነው፡፡ የአግዚአብሔር አሳብ ማለትም የአግዚአብሔር ፈቃድ ማለት ነው፡፡ ይህ እዚህ አሳብ የተባለው የምንጩ ቃል ቀጥተኛ ትርጉም ምክር ማለት ነው፡፡ በሌላ ቦታ ፈቃድ ተብሎ የተጠቀሰ ቃልም ነው፡፡ ስለዚህም አግዚአብሔር የተሰፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ እንደ ማይለወጥ አብልጦ ሊያሳያቸው ስለ ፈቃድ፡ አግዚአብሔር ሊዋሽ በማይቻል በሁለት በማይለወጥ ነገር፡ በፊታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሽሽን ለእኛ ብርቱ መጽናናት ይሆንልን ዘንድ፡ በመሳሳ በመካከል ገባ፤ ዕብ. 6፡17፡ እንግዲህ የአግዚአብሔር አሳብ የአግዚአብሔር ፈቃድ ነው፡፡ ዳዊት ያገለገለው የአግዚአብሔር አሳብ የአግዚአብሔር ፈቃድ ነው፡፡ ሁሉ የአግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያገለግሉ ቢሆን እንዴት ቆንጆ ነበር? ግን አይደለም፡፡

1. አንዳንድ የራሳቸው አሳብ አገልግሎቶች ናቸው፡፡

የራሳቸው ምኞትና ፍላጎት፡ የራሳቸው አሳብና ፈቃድ፡ የራሳቸው አስተያየትና አመለካከት ከሌላው ሁሉ በላይ የሚመስላቸው ሰዎች ናቸው፡፡ እነዚህ፡፡ ላለፈው ደንታቢሶች ናቸው፡፡ በሌላው እንጂ በላያቸው ተጽእኖ እንዲኖረውም አይፈልጉም፡፡ የራሳቸውን ማንነት እስካልነካ ድረስ ለአሁኑም ግድ የለሾች ናቸው፡፡ ለቀጣዩ ትውልድም ምንም ስሜት የላቸውም፡፡

ሕዝቅያስ እንዲህ ያለ ሰው ነው፡፡ በ2ነገ. 20፡19 ሕዝቅያስም ኢሳይያስን፡- የተናገርኸው የአግዚአብሔር ቃል መልካም ነው አለው፡፡ ደግሞም፡- በዘመኔ ሰላምና እውነት የሆነ እንደ ሆነ መልካም አይደለምን? አለ፡፡ የተናገርኸው የአግዚአብሔር ቃል መልካም ነው ያለው ምን መሆኑን ከቁ. 16-18 ስናይ ይገርማል! ንብረቱ ሁሉ እንደሚወሰድና ልጆቹም በባቢሎን ንጉሥ ቤት ጃንደረቦች ወይም ስልብ አገልጋዮች እንደሚሆኑ ነው የተነገረው፡፡ ንስሐ በመግባት ፈንታ በኔ ዘመን ሰላም ይሁን እንጂ በማለት ተደላደለ፡፡ እኔ ከሞትኩ ስርዶ አይብቀል ማለት ነው፡፡ ሕዝቅያስ ለራሱ የኖረ፡ ለራሱ የሞተ ሰው ነው፡፡

እንዲህ ያሉት ሰዎች ሰው ጤፉዎች ናቸው፡፡ ይመቻኝ ባዮች ናቸው፡፡ እነዚህ የራሳቸው ባራኪዎች ናቸው፡፡ እነዚህ በራሳቸው የተሞሉ ሰዎች ናቸው፡፡ ተጠቅላዩም መጠቅለያውም እነርሱ ራሳቸው የሆኑ ስጦታዎች ናቸው፡፡ ስጦታ በራሱ ከተጠቀለለ ምንም ነገር የለውም ማለት ነው፡፡ እነዚህ ሰዎች እንዲህ ያሉ ናቸው፡፡

አንዲት አሮጊት ነጋዴ ሴት ስትጓዝ የምትሄድበትን መንገድ ለማወቅ መንታ መንገድ ላይ ስትደርስ በትሯን ወደ ላይ ትወረውርና ወደ ቀኝ ካመለከተ የቀኙን ወደግራ ከወደቀ የግራውን ትወስዳለች አሉ፡፡ ይህ ልማድ ነው፡፡ አንድ ቀን አንዴ ሳይሆን ደግሞ ደግሞ ስትወረውር አንድ ልጅ ያያትና፡፡ “እማማ ምነው ዛሬ ደጋግመው የሚወረውሩት?” አለና ጠየቃቸው፡፡ አሮጊቷም፡፡ “አይይ ልጄ ይኼ በትር ብለው ብሠራው ደጋግሞ ወደ ግራው መንገድ ያመለከተኛል፤ ወደዚያ ይወድቃል፤ እኔ መሄድ የምፈልገው ደግሞ በይኸኛው መንገድ ነው” አሉትና እንደገና ደጋግመው መወርወራቸውን ቀጠሉ፡፡ ወርውረው ወርውረው በመጨረሻ ወደ ቀኝ ሲወድቁላቸው በትራቸውን አንስተው በስተቀኝ ባለው መንገድ ጉዞአቸውን ቀጠሉ፡፡ ማንን እያሞኙ ነው? የራስ ፈቃድ ማለት ይህ ነው፡፡ በማንም ሳይሆን በራስ ምኞት ብቻ መመራት፡፡

እኛም ቀድሞ እንዲህ ነበርን፤ በእነዚህም ልጆች መካከል እኛ ሁላችን ደግሞ፡ የሥጋችንንና የልብናችንን ፈቃድ እያደረግን፡ በሥጋችን ምኞት በፊት እንኖር ነበርን፤ እንደ ሌሎቹም ደግሞ ከፍጥረታችን የቀጣ ልጆች ነበርን፡፡ ኤፌ. 2፡3

አሁንስ እንዴት ነን? የራሳችን ወይስ የሌሎችን ፈቃድ አገልጋዮች ነን?

2. ከኩች ደግሞ የኩካው ፈቃድ አገልግሎቶች ናቸው፡፡

ይህ ሌላ ሰው አንድ ሰው ሊሆን ይችላል ወይም ሕዝብም ሊሆን ይችላል፤ ብቻ እነዚህ የራሳቸው አሳብና ምርጫ የሌላቸው፤ አግዚአብሔርንም መጠየቅ የተሳናቸው፡፡ የሌላው ፈቃድ አገልጋዮች ናቸው፡፡

አክዓብ መናጆ የሆነ ሰው ነው፡፡ ሚስቱ የነዳችው፡፡ 1ነገ. 20፡25 በአግዚአብሔር ፊት ከፋት ለመሥራት ራሱን እንደ ሸጠ፡ ሚስቱም ኤልካቤል እንደ ነዳችው፡ እንደ አክዓብ ያለ ሰው አልነበረም፡፡ የራሱ ሳይሆን የሚስቱን ፈቃድ ያገለገለ ሰው ነው አክዓብ፡፡ ልክ የራሱ ፈቃድ እንደሌለው እንስሳ ወይም እንደሚነዳ መኪና የመሰለ ማለት ነው፡፡

ሳኒል የሕዝብ አገልጋይ የነበረ ሰው ነው፡፡ በሳሙ. 15 ውስጥ ግልጽ ትእዛዝ ተቀብሎ ለዘመቻ ወጣ፤ ግን ያዘዘውን አምላክ ፈቃድ ሳይሆን የሌሎችን ፈቃድ ለማድረግ የታጠቀ ሰው ነበር ሳኒል፡፡

15፡ ሳኒልም፡ ሕዝቡ ለአምላክህ ለአግዚአብሔር ይሠወክቸው ዘንድ መልካምቼን በጎችና በፊዎች እድገቶቻቸውና ከአማሌቃውያን አምጥተዋቸዋል የቀሩትንም ፈጽመን አጠፋን አለው፡፡

21፡ ሕዝቡ ግን ለአምላክህ ለአግዚአብሔር በጌልገላ ይሠወ. ዘንድ፡ ከእርሙ የተመረጡትን በጎችና በፊዎችን ከምርኮው ወስዶ አለው፡፡

24፡ ሳኒልም ሳሙኤልን፡- ሕዝቡን ስለ ፈራሁ፤ ቃላቸውንም ስለ ሰማሁ የአግዚአብሔርን ትእዛዝና የእኔን ቃል በመተላለፍ በድየለሁ፡፡

ጴላጦስ አንድን ወገን ለማስደሰት ሲል እውነትን የሰቀለ ሰው ነው፡፡ ጴላጦስም ልመናቸው እንዲሆንላቸው ፈረደበት፡፡ ያንን የለመኑትንም፡ ስለ ሁከት ሰውንም ስለ መግደል በውኒ ታስሮ የነበረውን አስፈላጊነቱን አይሰሉትን ግን ለፈቃዳቸው አሳልፎ ሰጠው፡፡ ሉቃ. 23፡24-25

ማር. 15፡15 ጴላጦስም የሕዝቡን ፈቃድ ሊያደርግ ወደ በርባንን ፈታላቸው፡፡ ኢየሱስንም ገርፎ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠ፡፡

አምናን ኢየሱስን የሚባል ወዳጅ/ጳጳሩ ነበረው፤ መከረው የወዳጅ ያልሆነ ምክር፤ 2ሳሙ. 13፡ ይህንን ምክሩን ፈጽሞ ከፋትንና መዘዝን በራሱም በቤተ ሰብም አመጣ፡፡ የአምናን ወንድም አቤሴሎም ደግሞ አኪጦፌል የሚሉት መካሪ ነበረው፤ 2ሳሙ. 16፡20-21፡ የዚህን ሰው ምክር ልክ እንደ አግዚአብሔር ምክር በመቀበል ራሱን ለጥፋት ዳረገ፡፡ የአቤሴሎም ፍጻሜው የሚያሳዝን ሆነ፡፡

ሌሎችም በርካታ ምሳሌዎችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ገጾች ውስጥ እያወጣን መመልከት እንችላለን። ለምሳሌ ያህል ግን እነዚህ በቂ ናቸው። ከፋ ባልንጀርነት መልካሙን አመል ያጠፋል። 1ቆሮ. 15፥32-34። ስለ ትንሳኤ እየተናገረ ይህን አለ። የዛሬን ደስታ ብቻ እንጂ የነገን ውጤት የማያዩ እውሮች ናቸው። የዛሬን ደስታ ብቻ እንጂ የነገን መዝገ። የነገን ፍርድ የማያዩ እንደናይም የማይፈልጉ ናቸው። ከነዚህ እንራቅ።

መጥፎ ጓደኛ ወደ መጥፎ ይመራል። የመጥፎን ጓደኛ ከፋት ገና የ3ኛ ክፍል ተማሪ ሳለሁ ነው የተረዳሁት። አንድ ጥሩ ያልሆነ ጓደኛ ነበረኝ። ከዚህ ጓደኛ ጋር ገጥሜ ከትምህርት ቤት መቅረት ጀምረን ያለ ታውቀውኝ በአባቴ እጅ ተገርፌ። ተቀጥቼ ወደ ትምህርቴ ተመለስኩ። ግን ብዙ ትምህርት አምልጦኝ ነበርና ያንን ዓመት ብቻ ወደቅሁ። ከዚያ ጓደኛዬም ተለያየን። እርሱ ግን ሌላ ጓደኛ አበጀና በጥፋቱ ቀጠለ። አንድ ቀን ከቤት ገንዘብ ስርቆ የሚያጠፉትን አጥፍተው ከአቅማቸው በላይ የማያስፈልጓቸውን ብዙ ነገሮች ገዝተው ሲደሳሰቱ እጅ ከፍንጅ ተያዙ። የገዟቸው መነጽር፣ ኳስ፣ ከረጢቶች መሉ ከረሜላ፣ መጫወቻ ሰዓት፣ ፊሽካ፣ ኮፊያ፣ ወዘተ። ነበሩ። በተያዙበት ቀን ሸቀጡ በኬቫ ላይ ተደርድሮ፣ በተማሪዎች ፊት፣ ባንዲራ በሚወርድበት ጊዜ በጥማሬ ተገረፉ፤ ስንት መሆኑ ትዝ አይለኝም፤ ብቻ ተቀጡ። እኔ በአባቴ አለንጋ በጓዳ ተቀጥቼ ተመለስኩ፤ ባይሆን ኖሮ አብሬው በአደባባይ እገረፍ የነበርኩት እኔ እሆን ነበር!

እኛም ቀድሞ እንዲህ ነበርን። የሌሎች ፈቃድ የሰለጠነብን ነበርን። የአሕዛብን ፈቃድ ይደረጋችሁበት በመዳራትና በሥጋ ምኞትም በስካርም በዘፈንም ያለ ልክም በመጠጣት ነውርም ባለበት በጣዖት ማምለክ የተመላለሳችሁበት ያለፈው ዘመን ይበቃልና። 1ጴጥ. 4፥3

አሁንስ እንዴት ነን? የሌሎች አሳብ ከእግዚአብሔር አሳብ ጋር የተስማማ ከሆነ ያንን አሳብ ማስተናገድ ከፋት የለበትም። በጭፍን ሌሎች የሚሉትን ሳንመረምር ተቀብለን ለመተግበር የምንረጥ ከሆንን ግን እያበጀን አይደለንም።

3 . ከኤች የሰይጣንም አሳብ ክፍጋዮች ናቸው።

በማወቅም ባለማወቅም። እግዚአብሔርን የማያውቁ ሰዎች በክፉው ወጥመድ ውስጥ የሚገኙ ሰዎች ስለሆኑ የሰይጣንን አሳብ ቢያገለግሉ ላያስገርም ይችላል። እግዚአብሔር ይጠበቅ እንጂ ከጌታም ቤት ሳያስተውሉ የሰይጣን ከፊል ጊዜ ሠራተኞች ይኖራሉ። በመግቢያ ጥቅሳችን ላይ የእግዚአብሔርን አሳብ ካገለገለ በኋላ አንቀላፋ የተባለለት ዳዊት እንኳ አንዴ የሰይጣንን አሳብ አስተናግዶ ነበር።

ዳዊት፤ 1ዜና. 21፤1 ሰይጣንም በእስራኤል ላይ ተነሣ፤ እስራኤልንም ይቆጥር ዘንድ ዳዊትን አንቀሳቀሰው። የዳዊት ጥፋት ሕዝቡን መቁጠሩ አይደለም። የሰይጣንን አሳብ፣ የአብራሃምን አሳብ፣ የትምክህትን አሳብ፣ በእግዚአብሔር ሳይሆን በሥጋ የመታምመን አሳብ ማሰቡ ነው። የአሳቡ ምንጭ፣ ሕዝቡን አስቆጣሪው እግዚአብሔር ሳይሆን ሰይጣን ነበር!

ጴጥሮስ፤ ይህ ከጌታ የተማረ፣ ያየው፣ የሰማው፣ የዳሰሰው ይህ ጴጥሮስ አንድ ጊዜ ምን ተባለ? እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን። ወደ ኋላዬ ሂድ፣ አንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና ዕንቅፋት ሆነህብኛል አለው። ማቴ. 16፥23። ጴጥሮስ ሰይጣን ነው ወይም ነበረ ማለት አይደለም። ያ አሳቡ ግን የእግዚአብሔር አሳብ ሳይሆን የሰይጣን አሳብ ነበረ!

ሐናንያና ሰጴራ፤ እነዚህ ደግሞ ከመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ጋር ለመቆጠር የታደሉ ባልና ሚስት ነበሩ፤ ግን የሰይጣን አሳብና ፈቃድ አገልጋዮች ሆኑ። ጴጥሮስም፡- ሐናንያ ሆይ፤ መንፈስ ቅዱስን ታታልልና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በልብህ ስለ ምን ሞላ? ሐዋ. 5፥3።

ይሁዳ፤ ይህም ከጌታ ደቀ መዛሙርትና እንዲያውም ከሐዋርያቱም አንዱ ሊሆን የታደለ ሰው ነበረ፤ ታዲያ ምን ያደርጋል ፈቃዱን በፈቃድ ለውጡ መሳሪያ ሆነ። አሳቡን ማስተላለፍ ሳይሆን መሳሪያ ለመሆን ራሱን የሰጠ

ሰው ሆነ። ቀራሽም አጥቅሶ ለአስቆሮቱ ለስምዖን ልጅ ለይሁዳ ሰጠው። ከተቀበለ በኋላ ያን ጊዜ ሰይጣን ገባበት። እንግዲህ ኢየሱስ፡- የምታደርገውን ቶሎ ብለህ አድርግ አለው። ዮሐ. 13፥26-27

እኛም ቀድሞ እንዲህ ነበርን፤ በበደላችሁና በኃጢአታችሁ መታን ነበራችሁ፤ በእነርሱም፤ በዚህ ዓለም እንዳለው ኑሮ፤ በማይታዘዙትም ልጆች ላይ አሁን ለሚሠራው መንፈስ አለቃ እንደ ሆነው በአየር ላይ ሥልጣን እንዳለው አለቃ ፈቃድ፤ በፊት ተመላለሳችሁባቸው። ኤፌ. 2፥ 1-2።

አሁንስ? ክርስቶስን ተቀብለን እርሱን መከተል ስለጀመርን ሰይጣን “ሑሩ በሰላም” ብሎ ይተውን መስሎን ከሆንን ተሳስተናል። ጌታ ክርስቶስን እንኳ ሊያስትና እንዲታዘዘው የፈተነው እኛን አክብሮ ወይም ንቆ የሚተውን ከመሰለን ተሳስተናል። ሐዋርያው ጳውሎስ፤ በሰይጣን እንዳንታለል፤ የእርሱን አሳብ አንስተውምና አለ፤ 2ቆሮ. 2፥11። ሐዋርያው ጴጥሮስም ሰይጣን የሚውጠውን ፈልጎ በዙሪያችን እንደሚዘር ነግሮን፤ በእምነት ጸንታችሁ ተቃውሙት አለን፤ 1ጴጥ. 5፥8-9። ሐዋርያው ያዕቆብም ሰይጣንን እንድንቃወም፤ እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዝ፤ ዲያብሎስን ግን ተቃውሙ ከእናንተም ይሸሻል፤ እያለ መከረን፤ ያዕ. 4፥7። ሰይጣን ከቶም እኛን ለማስናከል ከመትጋት የማያርፍ የማይተውን ጠላታችን ነው። አሳቡን አውቀን እንዳንታለል መቃወም ይጠበቅብናል።

4 . የተባረኩት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያገኘኩት።

ዳዊት፤ አገለገለ! የእግዚአብሔርን አሳብ ማገልገል እንዴት በረከት ነው። ዳዊት ድካም ቢኖርበትም አሳቡን አገለገለ። ሐዋ. 13፥22 እርሱንም ከሻረው በኋላ ዳዊትን በእነርሱ ላይ እንዲነግሥ አስነሣው፤ ሲመሰክርለትም፤ እንደ ልቤ የሆነ ሰው ፈቃዴንም ሁሉ የሚያደርግ የእስራይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ አለ። ፍጹም ሰው አልነበረም። የደም ሰው ስለሆነ መቅደስ እንዳይሠራ የተከለከለ ሰው ነበረ። ለሥጋው ምችት ሲል ከጦርነት የቀረ፣ የሰው ሚስት ወስዶ ባሏን ያስገደለ ሰው ነው። ግን ልቡ ለስላሳ ሰው ነበረ።

ፈቃዱን ይፈልግ ስለነበረ ይጠይቅ ነበር። ያወቀውን ፈቃዱን ይፈጽም ነበረ። ያደርግ ነበረ። ልውጣን? ብሎ ስለ ዘመቻ ይጠይቃል። ከተቀባ በኋላ ወደ ዙፋን ሳይሆን ወደ እረኝነት የተመለሰ ሰው ነው። ኃጢአቱ ሲነገረው የሚጸጸትና የሚሰበር ሰው ነው።

ጸሎቱ አንተ አምላኬ ነህና ፈቃድህን ለማድረግ አስተምረኝ ቅዱስ መንፈስህም በጽድቅ ምድር ይምራኝ። መዝ. 143፥10። አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ለማድረግ ወደድሁ፤ ሕግህም በልቤ ውስጥ ነው። መዝ. 40፥8

ጌታ፤ ከዳዊት በላይ (ከሺህ ዳዊት በላይ) የእግዚአብሔር ፈቃድ በእጁ የተከናወነ፤ ፈቃዱን ሳይሆን የአብን ፈቃድ የፈጸመ አንድ አለ። ጌታ ኢየሱስ! ጌታ የአብን ፈቃድ አደረገ እንጂ ፈቃዱን አላደረገም።

ዮሐ. 5፥30 እኔ ከራሴ አንዳች ላደርግ አይቻለኝም፤ እንደ ሰማሁ አፈርዳለሁ ፍርዴም ቅን ነው፤ የላከኝን ፈቃድ እንጂ ፈቃዴን አልሻምና።

ዮሐ. 6፥38 ፈቃዴን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጃለሁና።

እኛስ? 1ጴጥ. 4፥1-2 ክርስቶስም በሥጋ ስለ እኛ መከራን ስለተቀበለ፤ ከእንግዲህ ወዲህ በሥጋ ልትኖሩ በቀረላችሁ ዘመን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ እንደ ሰው ምኞት እንዳትኖሩ፤ እናንተ ደግሞ ያን አሳብ እንደ ዕቃ ጦር አድርጋችሁ ያዙት፤ በሥጋ መከራን የተቀበለ ኃጢአትን ትቶአልና።

ፈቃድህ ብትሆንስ አለ በቴቤሜጒ፤ ማቴ. 26፥42። የራሱን ፈቃድ ሳይሆን የአብን ፈቃድ አገለገለ። ለደቀ መዛሙርቱ ያስተማረውም የእግዚአብሔር ፈቃድ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር እንድትሆን እንዲጸልዩ ነው። እኛስ? የማን ፈቃድ? የማን አሳብ አገልጋዮች ነን? የራሳችን፤ የሌሎች፤ የሰይጣን፤ ወይስ የእግዚአብሔር? የእርሱ እንድንሆን እርሱ ይርዳን። በኢየሱስ ክርስቶስ በዝቅ ቆይቶ በሰማይ ላይ የሚገኙት ስጦታዎች ለእኛም ሆኑ። በመካከልም ሆኖ ሁኑ ፎክሎር ያደርጋቸዋል፤ ከክርስቶስ ክስጥ በከፊልም ደረሰ ነበር ይሆኑ፤ አሜሪካ፤ ዕብ. 11፥38።

ዘላለም መንግሥቱ © 2012 (፪ሺህ፪) ዕዝራስ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት

